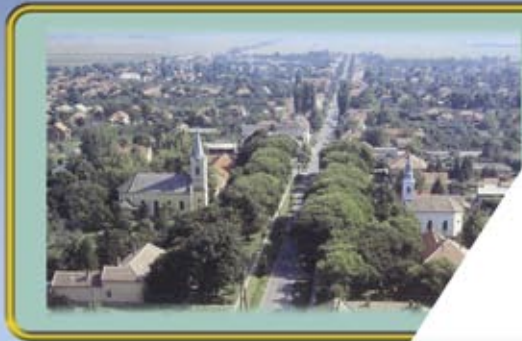

Ára:130.-Ft

RÁKÓCZI Lapja

Rákóczifalviak Lapja

2007. Ötödik szám

FOHÁSZOK A FOLYÓN -A TENGEREK FELÉ

Borító: Papp Imre

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

Tűzoltó egyesület szertárának átadása és a tűzoltóautó megáldása, május 18-án.

Trianonra emlékeztünk

Szent Iván-éj a Tiszán

BEROE-nyár

2007

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Munkáltatói fórum

A helyi vállalkozások vezetői, képviselői részére szervezett fórumot május 15-én 18 órától Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata és az Észak-alföldi Regionális Munkaügyi Központ Szolnoki Kirendeltség és Szolgáltató Központ. Ladányi István munkáltatói kapcsolattartó a munkaerőpiaci helyzetről és támogatási lehetőségekről tartott előadást, Tóth Lajos polgármester pedig Vállalkozások és az önkormányzat címmel adott tájékoztatást az érdeklődőknek. Ezt követően hasznos észrevételek, vélemények hangzottak el a témával kapcsolatban.

elleni védekezésről adott tájékoztatást a résztvevőknek. Az előadásokat vetélkedő követte, mely során a gyerekek az elhangzott tájékoztató anyagából összeállított totót töltötték ki.

Az akciónap azonban nem múlhatott el parlagfű irtás nélkül. A résztvevők a Falugondnokság Kft. dolgozói segítségével a lovaspálya környékét tisztították meg védőfelszerelésben.

A rendezvény eredményhirdetéssel zárult. A vetélkedő első három helyezettje könyvajándékot kapott, illetve mindenki jutalomban részesült egy szelet csoki erejéig.

A program folytatásaként június 14-én 18 órától Dr. Varga János jegyző úr tartott előadást a Varsány Községi Házban. Az érdeklődők tájékoztatót hallhattak az ingatlanulajdonosok gondozási kötelezettségéről a parlagfűvel szennyezett területeken, illetve a parlagfű elleni védekezés elmulasztása esetén lefolytatható eljárásokról.

Köszönjük, hogy megjelenésükkel és aktív részvételükkel támogatták a Parlagfümentes Rákóczifalváért elnevezésű programunkat!

Telekalakítás

Lakossági fórumot tartottak május 16-án 18 órától a Pikoló sörözőben az új telkek kialakításával kapcsolatban. Tóth Lajos polgármester az érintett két utca, a Rózsa és a Bartók Béla út lakóit tájékoztatta a lehetőségekről

Irtsuk a parlagfűvet!

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata sikeresen pályázott a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Parlagfümentesítési Alapra. Összesen 448.500 Ft támogatást nyert tájékoztató anyagok készítésére és parlagfü-mentesítési akció szervezésére.

A támogatás segítségével parlagfü-mentesítési akciónapot és vetélkedőt szerveztek június 12-én a Sportpályán. Az ÁNTSZ munkatársai, Mészáros Szilvia és Zsadányi Zsuzsanna asszony a parlagfű veszélyeiről, a pollenallergiáról, valamint Oláh Béla falugazdász a parlagfű

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Épül a kerékpárút

Sikeresen pályázott Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata a Szolnok-Martfű kerékpárút II. ütem megvalósítására. A kivitelezés május végén kezdődött meg a Szent László király úton. A Varsány Községi Házban az érintett ingatlanulajdonosok részére lakossági fórumot szervezett a Polgármesteri Hivatal 2007. május 31-én, melyre meghívást kapott a kivitelező cég vezetője, a kerékpárút tervezője, valamint a műszaki ellenőre is.

Az érdeklődők tájékoztatást hallhattak a beruházás részleteiről, a megvalósuló munkálatokról:

- A Szent László király úton végighaladó kerékpárút az eddig megvalósult I. szakasz befejezésétől folytatódik az országos közút jobb oldalán, és ezen az oldalon halad egészen a Toldi utcáig.

- A Toldi utcánál a kerékpárút áttér a közút bal oldalára, és onnan folytatódik a Nyár utcáig.

- A kerékpárút a buszmegállóknál a járdával közösen lesz kiépítve viakolor burkolatból, a többi szakaszokon aszfalt burkolatot kap. Feltörték az aszfaltburkolattal ellátott Szent László király úti szakasz egy részét, amelyet hamarosan új térburkolattal látnak el. A munkálatra azért volt szükség, mert a járdát és a kerékpárutat különböző viakolorral választják majd el egymástól.

- A buszmegállókat kivéve a kivitelezés úgy történik, hogy a járda mellett egy kisebb vápa épül, amely a járdáról lefolyó csapadékot vezeti el.

- A kerékpárút a közút felé fog lejtteni és a közút és kerékpárút között egy nagyobb vízelvezető árok fogja elszikkasztani.

- A kerékpárútba belógó ereszcatornákat a Közútkezelő Kht. kifogásolta. Az átadásra az ingatlanok tulajdonosainak szabályszerű ereszcatornával kell rendelkezni.

- Többen kifogásolták a fák, cserjék kivágását, melyre a kivitelezés megkezdése miatt volt szükség. Ahol megoldható, az újratelepítést szorgalmazza az önkormányzat.

- A munkák várhatóan 2007. augusztus 10-ével fejeződnek be.

Turisztikai konferencia

TESTVÉRTELEPÜLÉSI MEGÁLLAPODÁS MURCÁVAL

Testvértelepülési megállapodás írt alá 2007. május 9-én Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata nevében Tóth Lajos polgármester. A Portugál Murca Nagyközség Önkormányzatának Elnöke, Dr. Joao Luis Teixeira Fernandes úr levélben kereste meg Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzatát. Fernandes úr kezdeményezte, a két település közötti együttműködési megállapodás megkötését, az Európai Polgárság jegyében, közös európai uniós, és egyéb projektek megvalósítása érdekében.

Murca Portugália hasonló nagyságú települése, mint Rákóczifalva, nagyközségi címmel rendelkezik. A két település vezetője közötti ismeretség az Interreg által támogatott Folyómenti Régiók Szövetsége (UTdR) projektben végzett közös munka révén jött létre.

A murcai önkormányzat elnöke az „Állampolgárok Európája” című rendezvényre és konferenciára hívta meg önkormányzatunk képviselőit. A rendezvény célja az európai uniós polgárság, eszméjének - amely vezető projektként szerepel az Európai Unióban - kialakítása, népszerűsítése. Ennek az ünnepségnek a keretében került sor Murca Nagyközség és a francia Le Cendre, az olasz Spello, a luxemburgi Beaufort településekkel, illetve Rákóczifalva Nagyközséggel a testvértelepülési együttműködési megállapodás aláírására. A konferencián alkalmunk nyílt bemutatni és népszerűsíteni Rákóczifalvát.

Az együttműködési megállapodás keretében lehetőség lesz a két település közötti kölcsönös és tényleges együttműködésre, az önkormányzatot, illetve a két települést érintő kérdésekben, programokban, projekteken. Ez azért fontos, mert az Európai Unió pályázatoknak, így többek között a következő LEADER pályázatnak is alapeleme lesz, a valódi és működő partnerség megléte.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Parlagfűmentes Rákóczi falváért !

Amit érdemes tudni a parlagfűről és irtásáról

Hazánkban közel 2,5 millió ember szenved allergiás megbetegedésben. A legtöbb tünetet kiváltó hazai allergének közül az első helyen a parlagfű áll. A parlagfű gyakran okoz az arra érzékeny személyeknél szénanáthát. Tünetei a közönséges meghűléshez hasonlóak: hirtelen jelentkező, vízszerű orrfolyás láz nélkül, tüszögéssel, amik jelentkezhetnek rohamszerűen is és kísérheti szem- és torokviszketés is. A betegség csökkenti a teljesítőképességet a munkában és tanulásban egyaránt.

Leggyakoribb felszaporodási helyei a megbolygatott talajú, elhanyagolt parlagterületek, mint például a nagyberuházások, ipartelepek, utak, lakótelepek, stb. A szántóföldi növények közül elsősorban a napraforgó, a kukorica, nyár végén a kalászos gabonák tarlói veszélyeztetettek.

A növény az enyhén savanyú, homokos vályogtalajt kedveli, de más területen is megél. A meleg éghajlatot, a fényt, és a nyári csapadékot kedveli. A sűrű növényzet, fák nem kedveznek megtelepedésének.

Az allergiás panaszok a virágzással, a pollen levegőbe jutásával kezdődnek. Nem szabad megvárni a parlagfű-virágzás kezdetét. Még előtte kell elpusztítani, hogy ne szórhasson virágport és főként ne érlelhessen termést.

A környezetet és a költségeket is leginkább kímélő eljárások a kapához-kaszához vezetnek. A fiatal kikelt növényeket a tömeges megjelenésük után, ahol lehet, minél előbb tanácsos megsarabolni, a talajszinten a gyökérnyaki részt elvágva elpusztítani. Ez a legbiztosabb módszer, mivel a növények nem tudnak újraajtatni.

Idősebb, és kapálásra nem alkalmas területen a még el nem fásodott szárú növények ellen már a kaszához kell folyamodni, bár a siker nem lesz és nem is lehet teljes, ugyanis az igen alacsonyan elágazó első oldalhajtások szinte a földön fekszenek, ezeket a kasza rendszerint nem tudja teljes egészében levágni. Kaszálás után mindig marad néhány oldalrügy, amiből újabb hajtások törnek ki. A rosszul elvégzett kaszálás nyomán gyakran előfordul, hogy a növény egy fő szár helyett 3-4-et nevel, bepótolva a virágpóban és termésben a lemaradást.

Még az igen gondosan végzett kaszálás után is egészen bizonyosan szükség lesz újabb kaszálás(ok)ra, vagy gyomirtó szer alkalmazására.

A médiumok által sokat népszerűsített a parlagfű kézi kigyomlálása. Nem tanácsos iskolásokkal, kis gyerekekkel szedetni össze, ráadásul megkésve, a virágzás megindulása után a környezetükben megtalálható gyomokat, mert ezzel már nagy veszélynek tehetik ki őket. A nagy tömegű pollennel való érintkezés kiválthatja az esetleg addig rejtett túlérzékenységet.

A gyomirtószeres kezelések tervezésénél környezettanulmányt kell folytatni. Alapvető fontosságú,

hogy vegyszeres kezeléseket csak olyan helyen szabad alkalmazni, ahol emberekkel és főként gyerekekkel semmi módon nem veszélyeztetünk (pl. játszóterek, homokozók, stb. kezelés tilos!).

A vegyszerrel gyomirtani kívánt területek között problémát jelentenek azok, ahol bokrok is vannak. Ezeken részben a gyomirtó szerek kiválasztásával, részben a permetezéskor gyökérvonáiknak figyelmes kikerülésével tudjuk megvédeni őket. A kezeléseket a parlagfű minél fiatalabb állapotában kívánatos elvégezni, amikor a gyomnövények zöme már kikelt, és már elegendő levélfelületük van a szerek felvételéhez. A védekezéseket legkésőbb a parlagfű 10 cm-es állapotáig el kell végezni.

A növényvédelemről szóló 2005. évi XXXVIII. törvény alapján adott év július 30. napjáig köteles a tulajdonos a parlagfű virágzását megakadályozni, és ezt követően, ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani.

Amennyiben az ingatlan tulajdonosa a fenti időpontot figyelmen kívül hagyja, közérdekű védekezést rendel el a jegyző, amelynek összes költségét a mulasztó tulajdonostól az APEH által hajtja be.

Polgármesteri Hivatal

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

FELHÍVÁS

Ügyeljünk környezetünk gondozására!

Újra itt a pollenszezon, hamarosan fertőz a parlagfű. Kérem, tegyünk együtt azért, hogy megakadályozhassuk a gyomnövény virágzását, terjedését.

Rákóczi falván is egyre több gyermek, felnőtt szenved valamilyen allergiás megbetegedésben. Ehhez jelentősen hozzájárul a parlagfű virágpóra. Legyünk tekintettel másokra, és kertjeinkben, udvarainkon már most kezdjük el, ha lehet tövestől irtani ezt a növényt, ezzel is könnyebbé téve mások és saját életünket. A parlagfű-mentesítés törvényi kötelezettségünk is. A növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény 5. § (3) bekezdése szerint a földhasználó köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanon a parlagfű virágzását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani. Az önkormányzat rendszeresen ellenőrizni fogja a területeket, és a szükséges szankciókról gondoskodik.

Közvetlen környezetünk tisztaságáról, rendben tartásáról azonban egész évben szükséges gondoskodnunk. Rákóczi falva Nagyközségi Önkormányzat Képviselő-testület a település környezetének védelméről szóló 12./2003./VI.13./számú rendelete meghatározza az ingatlantulajdonosok közterület tisztántartásával kapcsolatos feladatait. Eszerint az ingatlan tulajdonosa köteles gondoskodni az ingatlan előtti járdaszakasz, járda hiányában egy méter széles területsáv gondozásáról, tisztántartásáról, szemét- és gyommentesítéséről, a járdaszakasz melletti nyílt árok tisztántartásáról, a csapadékvíz zavartalan lefolyását akadályozó anyagok és más hulladékok eltávolításáról, a beépítetlen telekingatlan tisztántartásáról és gyommentesítéséről, a járdán felburjánzó gaz kiirtásáról, valamint a telekingatlanról a járdára és az úttest fölé nyúló ágak és bokrok megfelelő nyeséséről.

Köszönjük azoknak a lakosoknak, akik ezeket a teendőket folyamatosan elvégzik, és lelkiismeretesen gondozzák környezetüket!

Rákóczi falva Polgármesteri Hivatal

Május 1-jétől újra a tűzoltóság a tűzvédelmi hatóság

Az új szabályozás szerint az elsőfokú tűzvédelmi hatósági ügyintézés 2007. május 1-jétől a jegyzőtől a tűzoltósághoz került. A tűzvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervezetekről és a tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól szóló 79/2007.(IV.24.) Kormányrendelet alapján tűzvédelmi hatósági jogkörben az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóság, mint elsőfokú tűzvédelmi hatóság feladatai:

a) az épületek, építmények tűzvédelmi használati előírásai, valamint a tűzoltóságok beavatkozásával kapcsolatos előírások alól, - azonos biztonságot nyújtó előírások megtétele mellett – kérelemre eltérést engedélyezhet,

b) a beépített tűzvédelmi berendezések létesítési és használatbavételi ügyeiben jár el,

c) tűzvédelmi hatósági ellenőrzést tart,

d) jogszabályban meghatározott esetekben tűzvédelmi bírságot szab ki,

e) lefolytatja a tűzvizsgálati eljárást,

f) hatósági bizonyítványt ad ki,

g) tűz- vagy robbanásveszélyes munkahelyen azt a munkavállalót, aki a munkakörével kapcsolatos tűzvédelmi előírásokat, illetőleg a tűjelzésre vagy tűzoltásra szolgáló eszközök, felszerelések használatát nem ismeri, a szükséges ismeretek megszerzéséig az ott folytatott tevékenységtől eltiltja,

h) a tűzvédelmi ellenőrzés, a tűzvizsgálati eljárás során feltárt hiányosságok, a tűzkárok megelőzése érdekében felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértések megszüntetésére, és szükség esetén tűzvédelmi hatósági intézkedést tesz,

i) az üzemeltetést, a tevékenység folytatását, az anyagok tárolását – amennyiben a rendeltetéstől eltérően közvetlen tűz- vagy robbanásveszélyt jelent – a tűzvédelmi követelmények érvényesítéséig szünetelteti,

j) a jogszabályok keretei között megállapítja a tűzvédelmi kötelezettségeket.

Polgármesteri Hivatal

TÁJÉKOZTATÁS

zöldhulladék égetésének tilalmáról

Kérjük a tisztelt lakosokat, hogy az ingatlanon keletkező zöldhulladékot, lombhulladékot, faágakat ne égessék el a szabadban! Ez az eljárás nemcsak környezetünknek zavaró, hanem rendkívül tűzveszélyes is.

A temető mellett, a volt szeméttelép felé eső részen, kerítéssel elzárt területen az önkormányzat lehetőséget biztosít zöldhulladék elhelyezésére. Kérjük, éljenek vele!

Polgármesteri Hivatal

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

TOWN TWINNING – Testvértelépülési konferencia Lengyelországban és Rákóczifalván

A Town Twinning Európai Unió program támogatásával 2007 májusában két nemzetközi konferencia is zajlott. Május 16-án Lengyelországban, május 30-án pedig Rákóczifalván.

A találkozókön bemutatkozási lehetőséget kaptak a projektben résztvevő partnerek:

Santander - Cantabria - Spanyolország

Veria - Macedonia - Görögország

Wierzchoslawice - Malopolska - Lengyelország

Rákóczifalva - Jász-Nagykun-Szolnok megye-
Magyarország

A delegációk tagjai örömeiket fejezték ki, hogy hazájukat, régiójukat, illetve településüket képviselve részt vesznek ebben a projektben. A testvértelépülési kapcsolatokat előmozdító program elsősorban abban segíti a partnereket, hogy megismerjék egymást, betekintést nyerjenek egymás kulturális és gazdasági életébe egyaránt. A programtól nemcsak a turizmus fellendülését várják, hanem összefogással, más Európai Uniói projektekben való részvétellel a gazdaság fejlesztésének lehetőségét is.

A Varsány Községi Házban megrendezett programon Tóth Lajos polgármester úr köszöntőjét követően vendégeink nemcsak Rákóczifalvát ismerhették meg, hanem betekintést nyerhettek régióink és megyénk turizmusába is Fülöp Mária, az Észak-Alföldi Regionális Marketing Igazgatóság marketing menedzsere és Hering Krisztina, a Tiszainform Idegenforgalmi Szolgálat igazgatója segítségével. Dr. Ürmösy Ildikó, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat Térségfejlesztő és Külügyi Iroda irodavezető-helyettese a Jász-Nagykun-Szolnok megyei testvértelépülési kapcsolatokról tartott előadást.

Rendezvényünket több megyei önkormányzat polgármestere, illetve munkatársa is meglátogatta. Ezúton köszönjük, hogy a testvértelépülési kapcsolatokkal foglalkozó kérdőívünket kitöltötték, segítve ezzel kutatómunkánkat. A projekt ugyanis egy tanulmánnyal zárul, melynek célja, hogy bemutassa az Európában működő testvértelépülési kapcsolatok eddigi tapasztalatait.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Elismert munkatársak

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata rendhagyó módon nemcsak a pedagógusokat köszöntötte június 1-jén, hanem az egészségügyi intézmények és a polgármesteri hivatal munkatársait is. A hagyományoknak megfelelően idén is elismerő oklevelet vehettek át azok a dolgozók, akik munkáját a kollégák is kiemelkedőnek tartották.

Pedagógusnap alkalmából elismerést kapott Túriné Szabó Mária és Szénási Mihályné /II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény/, valamint Kontra Sándorné /Virágoskert Óvoda/.

A Semmelweis-nap kitüntettette Marton Jánosné asszonyt /Bölcsőde/, a köztisztviselők közül pedig Takácsné Kozák Edit részesülhetett az elismerésben. A jó hangulathoz a B.B.Z. Big Band koncertje is hozzájárult.

A kitüntetetteket folyamatosan mutatjuk be a lapunkban.

DÍJAZOTTJAINK

Kitüntetés a pedagógusnapon!

Turiné Szabó Mária magas színvonalú szakmai munkája, elhivatott pedagógiai tevékenysége elismeréseként a Polgármesteri Hivatal Elismerő Oklevelét vehette át a pedagógusnapon.

Kicsit visszatekintünk pályafutásod kezdetére. Meséld el, milyen emlékeket őrzöl azokról az évekről!

Szüleimnek nagy része van abban, hogy a pedagógus diplomámat megszereztem. Nagyon sokat segítettek. Rajtuk kívül a kedvenc, jó humorú tanító bácsim, Boros Imre a 3-4. osztályban volt az osztályfőnököm. Ő volt a példaképem és mindig igyekeztem az ő pályáját, emberségét, követni. Nagyon szerettem, s ő is engem. Ritkábban ugyan, de még most is tartottuk a kapcsolatot. Mindvégig érdeklődve figyelte pályafutásom. Megjelent könyvéből is kaptam tiszteletpéldányt, a kötelki iskola történetét dolgozta föl és gyűjteményt hozott ott létre. Sajnos, nemrég temettük el. Főleg nekik köszönhetem, hogy végigjártam ezt az utat.

Matematika-fizika szakon végeztem a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, Szegeden 1980-ban. Az első munkahelyem az Újvárosi Általános Iskolában volt, ahol napközisként dolgoztam három évig. Nagyon élveztem ezt a tevékenységet, szívesen emlékszem vissza a farsangunkra, ahol nem csak a gyerekek, hanem a szülők és a nevelők is felöltöztek. Volt egy patronáló brigádunk, akik biztosították az üdítőket, szendvicseket. Sőt még sátraztunk is Kötelken. Az erdőben tartottuk a discot, aggregátor segítségével.

A napközis feladatok mellett sokat helyettesítettem, de túratáborokat is szerveztem a gyerekeknek. Szolnok környékén túrázgattunk hétvégén. Szerettem ezeket az éveket.

Aztán következtek a rákóczi falvi évek?

1985-ben költöztünk Rákóczi falvára és 1986-ban hívtak az iskolába szintén napközis tanári állásra. Úgy gondoltam, hogy a két gyerek mellett a napközis állást könnyebben el tudom látni. Augusztusban viszont kiderült, hogy az egyik kollégánő elmegy, és szükség van egy matematika-fizika szakosra. Sőt, osztályfőnök is lettem, kaptam egy 31 fős 5. osztályt. Ők voltak az osztályfőnöki „tanulóveim”

segítői. Szívesen emlékszem rájuk. Nagy feladat volt ez számomra, hisz 3 év napközi és 3 év GYES után a tanítási gyakorlatom itt alapozódott meg. Ez az egy év nagyon nehéz volt, de a nagyszülők és a férjem sokat segítettek nekem. Szerettem tanítani, örültem, hogy mind a két tantárgyamra szükség van.

Mindenévbenvoltunktáborban Zánkán, nem volt olyan év, hogy kimaradt volna. Ezek a táborok is emlékeztetnek az éjszakai túrák, éjszakai fürdözések sajátos hangulata miatt. Erről igazán sokat lehetne még mesélni!

Négyévenként tehát egy-egy osztálynak lettem osztályfőnöke.

Kezdetben furcsa volt, hogy én tartom a szülői értekezletet, a bizonyítványba az én aláírásom kerül és ez az életük végéig benne marad, s ez mind jó érzéssel töltött el. A „középső” osztályom nagyon kreatív volt, még azt is kitalálták, hogy az utolsó napon

benn szeretnének aludni az osztálytermükben. Erre sajnos nem nyílt lehetőség, de pótoltuk a tábori élményekkel. Ők voltak azok, akik még az utolsó órára is kiselőadással készültek. Az utolsó percig munkára foghatók voltak. A harmadik osztályomat is nagyon szerettem, róluk is sok emléket őrzök. Ők 1998-ban ballagtak el, de ebben az évben már kettős feladatom volt.

Ekkor neveztek ki az iskola igazgatóhelyettesének. Ez is egy nagy változás volt. Én a gyerekekkel való foglalkozásban a sok év tapasztalatával egyre otthonosabban éreztem magam, helyettesként pedig a felnőtt dolgozókkal is kellett foglalkozni. Ez bizony nem volt zökkenőmentes.

Ebben az évben ért a nagy veszteség is, meghalt a férjem. Itt maradtam a két gyermekemmel. Nagyon sok volt a munka, sokszor este értem haza, s addig ők egyedül voltak. Talán akkor váltak kis felnőtté. Azóta is helyettesként dolgozom.

Ami a legnehezebb volt, hogy át kellett állnom a felnőttekkel való kapcsolatok kialakítására, hiszen én a gyerekekhez voltam szokva. Szerettem volna minél konfliktusmentesebben végezni a munkám, mindenre jó megoldást keresni, de ez nem ment könnyen.

Munkám egy része, hogy megoldjam a napi helyettesítéseket, ami sokszor nem egyszerű, hiszen

Folytatás a 15. oldalon

DÍJAZOTTJAINK

Egy pedagógus életútja

Mint azt bizonyára sokan tudják a településen, június hónapban ünnepélyes (kibúcsúztató) istentisztelettel búcsúzik el a Czirmay házaspár Rákóczifalvától és az itt élőkől. Nyugdíjba vonulása alkalmából már az elmúlt évben sikerült riportot készítenem Czirmay Árpád tiszteletes úrral. Most kedves feleségét, Czirmayné Kocsis Rózát mutatom be az olvasóknak, hiszen a rákóczifalvaiak számára ő nem csupán a református pap felesége, hanem egy igen tisztelt és sokak által szeretett tanárnő, aki Rákóczifalva történetét feldolgozó tanulmányával és kutató tevékenységével beírta nevét a település kultúrtörténetébe. Nem utolsó sorban abból az alkalomból is köszönhetem, hogy Pedagógus nap alkalmából átvehette a „Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Díj”-at.

még Hajdúböszörményben tartottam az órákat. Abban az iskolában, ahol az 1800-as évek elején „csapot, papot felejtett Csokonai Vitéz Mihály”, s ahol pár hónap híján 25 évet tanítottam folyamatosan. Rákóczifalván az első órát egy nyolcadik osztályban tartottam. Nem voltam már pályakezdő, ők sem akartak próbára tenni, így rövid időn belül hangot találtunk egymással. Egyébként rögtön osztályfőnökséggel is megbíztak. Persze szokatlan volt minden, más szokások, más hagyományok. Alkalmazkodnom kellett. A kollégák kedvesen fogadtak, már az első napon „beszélgetős” hangulat vett körül. Érkezésem után szűk két héttel később került sor az iskolai farsangi rendezvényre, ott már ugyanúgy tettem a dolgaimat, mint aki az egész pályáját itt töltötte.

- *Mi vitte rá, hogy egy – az*

- *Tiszteletes úr élettörténetéből megismerhettük azt az életutat, ahogyan Rákóczifalvára kerültek. Most szeretném ha Tanárnő szemszögéből is megtudhatnánk, hogyan érezte magát nálunk (persze ebbe beleértve a martfői éveket is).*

Czné – Tizenhárom és fél évvel ezelőtt kerültem Rákóczifalvára. Oly módon, hogy dr. Kocsis Elemér püspök úr férjemet Martfűre helyezte, s nekem Martfűn vagy környékén munkát kellett találnom. Akkoriban Rákóczifalván volt egy magyar-történelem szakos üres tanári állás. Megpályáztam, s Nagy Kálmán esperes úr és Dr. Bánhalmi Árpád közbenjárásával megkaptam az állást. 1993. decemberében látogattam el először az iskolába. Korábban soha nem jártam (jártunk) Rákóczifalván. Emlékszem előbb istentiszteleten vettünk részt – a férjem bemutatkozó prédikációját hallgattuk meg, majd átmentünk az iskolába. Az öreg épületben olyan jó iskolaszag fogadott. Fölkaptam a fejem, mint csataló a trombitaszóra! Ráadásul megnézegettem a folyosón a régi tablókat, s érdekesebbnél érdekesebb nevekkel találkoztam. Nálunk a Hajdúságban nincsenek Bajnóczykak, Bohácsikok, Junákok, Hovodzákok, Baczurok stb. Az agyam rögtön megmozdult: honnan, s mikor sodorta a történelem ezeket az embereket ide?

A tanítást 1994. február 1-jén kezdtem egy nyolcadik osztályban. Érzelmileg nem volt könnyű. Előző nap ugyanis

Ön számára – idegen település történelmét kutassa, és azt publikálja is.

Czné – Rákóczifalva az egyetlen település az országban, amelyik II. Rákóczi Ferenc fejedelem nevét viseli. (Rákócziújfalut nem számítom, hiszen innen vált ki.) Ez már önmagában is elegendő ahhoz, hogy érdeklődjön valaki a múltja iránt. Így voltam ezzel én is. Ezért igyekeztem minden, a községre vonatkozó, adatot összegyűjteni. S Turóczy Annamária kolleganóm, aki maga is magyar-történelem szakos tanár, sokat segített ebben nekem. Ráadásul sok vonatkozásban az észjárásunk is hasonló volt. Együtt kezdtük a Gorove család történetét is vizsgálni. A képzeletünket egy kép hozta lendületbe, amely a Tárogató c. lapban jelent meg, s a Gorove kastélyt ábrázolta.

A helytörténeti kutatómunka egyébként sosem állt távol tőlem. Szülővárosom, Hajdúböszörmény, már gyerekkoromban megtanított arra, hogy a gyökerek ismerete nélkül nem lehet élni. Múlt nélkül nincs jövő. Az adatok kutatásának szenvedélyét már gimnazista koromban megízleltem, s tanáraimnak ma is hálás vagyok ezért. Itt Rákóczifalván kincsesbánya nyílt meg előttem. Egy telepés falu soktitkú múltja. Ahogy teltek az évek, egyre többet mutatott meg magából ez a település, s én egyre szenvedélyesebben követtem a titkait. S lassan

DÍJAZOTTJAINK

megszülettek a könyveim.

Most, amikor kibúcsúzni készülök, nem leszek hűtlen Rákóczifalvához. A kutatást tovább folytatom, s úgy néz ki, hogy még ebben az esztendőben újabb kötettel örvendeztetem meg a falu népét. Ebben az újabb könyvemben arra keresem a választ, mit jelentett az 1914-es nagy háború Rákóczifalva életében.

Mellesleg mostanában értettem meg igazán annak a Szentmiklósy Józsefnek a küldetésstudatát, akiről a Hűséggel a kevesen című könyvemben szól. Ő, aki a XX. század elején ellentmondva minden csábításnak, itt maradt a faluban, s a végeken szolgálta népét, példa lett előttem.

- Számtalanszor olvashattuk az Új Néplapban és a Rákóczi Lapban, hogy rákóczifalvi kisdíák nyert tanulmányi versenyen és felkészítő tanárként az Ön neve szerepelt. Úgy gondolom, nem árt, ha tapasztalatait erről megosztja az olvasókkal és a fiatalabb tanár generációval.

Czné – A tehetség gondozás összetett feladatait mindig nagyon szívesen végeztem. Az ezen a területen kifejtett tevékenységem alapjait egy olyan tanári generációtól tanultam meg, akik tanulmányaikat, pályájuk egy részét nem kisebb nevekhez mint Szegfű Gyula, Hómann Bálint és Klebelsberg Kunoéhoz kötötték. Ők mutatták meg az utat, s talán nem hoztam szégyent rájuk. Legalábbis a megyei és az országos versenyeken elért eredmények ezt próbálják elhíttetni velem. Harmincnégy év alatt sok tehetséges tanítvány okozott nekem feledhetetlen, őszinte örömet. A szavalóversenyek, a Kazinczy-versenyek, a történelem versenyek győztesei ma is megdobogtatják a szívemet. Itt Rákóczifalván sem szűkölködtem a tanítványaim sikereiben. Büszke vagyok rá, hogy együtt dolgozhattam Tóth Kittivel, Hably Dórával, Németh Ádámmal, Komáromi Grétával, Németh Claudiával, Török Melindával, Tóth Pistivel, Pomázi Zolival, Petrezselyem Dóival, Dajka Katival, hogy csak néhányjukat emeljem ki a sok közül.

Ami a tapasztalataimat illeti: a tehetséget művelni kell, kamatoztatni szüntelen. Bibliai példázattal élve: a talentumot nem azért kapjuk, hogy elássuk. A fegyelmezett, pontos munka hiánya megöli a tehetséget. Ilyen-olyan jogokra hivatkozva ki lehet bújni a munka alól, de az a tehetség leépülését eredményezi. Manapság nagyon sok tehetség vész el ebben az országban, mert „menő lett” a lazaság, az eh, ráérünk arra még! magatartás. Mindenhol azt mondják: lejárt a „hagyományos tudás” százada, kompetencia alapú tudás kell. Csupán egy dologról nem esik szó. A Szentgyörgyi Alberteknek, a Teller Edéknek, az Ady Endréknek, a Bartók Béláknak „hagyományos tudása” volt. S még egy dolog: tehetséget csak tehetséges ember tud gondozni. Aki végtelen alázattal szolgálja az embert és az emberi tudományt.

- Kérem, beszéljen jövőbeni terveiről, hiszen egy ilyen aktív közéleti személy gondolom nehezen vált át egy nyugodtabb, leginkább a házimunkából álló életre. Valami átmenetnek kell lennie.

Czné – Én attól nyughatatlanabb lélek vagyok, hogy kiálljak a sorból. Legfeljebb a tempót fogom komótosabbra. Kicsit távolabbról fogom ezután figyelni a közoktatás göröngyös útján zajló életet. S ha úgy adódik, bele is szólok egy-egy írás, tanulmány erejéig.

Aztán meg várnak is engem Hajdúböszörményben. Papnéként számolnak velem a Református Egyházban is, meg a városban is. Mindamellettt úgy gondolom, ezután több időm jut az igényes kikapcsolódásra, olvasásra, színházra, hangversenyre, kiállításra, utazásra. Ezek eddig is kedvelt időtöltéseim közé tartoztak, de két hivatás, a tanári és a papnéi mellett, olykor-olykor csak nagyon fáradtan tudtam hódolni nekik.

Egyik legkedvesebb író, Tamási Áron azt írta: azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. Úgy gondolom, hogy aktív pályafutásom idején azért dolgoztam, hogy az otthonosság öröme megadassék szűkebb és tágabb környezetemnek egyaránt, s most amikor csendesebbre fordul az életem, erről a feladatról továbbra sem mondom le.

Köszönöm a beszélgetést! Nagyon jó egészséget és tartalmas nyugdíjas éveket kívánok a lap olvasói nevében is!

pbm

A Czirmay házaspár 1880-as évek elejéről származó ezüst úrasztali tányért ajándékozott a rákóczifalvi református egyháznak.

Tányéron lévő szöveg:

„ÉN VAGYOK...AZ ÉLET” JAN.14.6.
ISTENÜNK IRÁNTI HÁLÁBÓL, A RÁKÓCZIFALVA
REF. EGYHÁZNAK ADOMÁNYOZTÁK
CZIRMAY ÁRPÁD LELKIPÁSZTOR
ÉS CZIMAYNÉ KOCSIS RÓZA TANÁR
2007. ÉVBEN

ISKOLA

Néptánc Gála 2007.

Művészeti iskolánk néptánc tanszakának év végi vizsgabemutatóját ebben az évben június 2-án tartottuk a községi Sportcsarnokban. 10 csoportunk mutatta be tudását nagy sikert aratva a szép számú közönség előtt. A gálaműsor végén köszönte meg Kovács Józsefné néptáncoktató 15 éves munkáját Vadász Istvánné igazgatónő.

Köszönjük minden érdeklődőnek, hogy jelenlétükkel megtisztelték gyermekeinket. A belépők és támogatójegyek megvásárlásával a néptáncos ruhák varratását támogatták ebben az évben is.

A rendezvény bevétele: 127 600 Ft volt, külön köszönjük Szabados Károly támogatását.

Minden néptáncosnak és kedves családjának jó pihenést kívánok a nyárra, megköszönve éves munkájukat:

Hönyiné Nagy Erzsébet művészeti mk. Vezető

„Rákóczi Diákja” 2007.

Hosszú évek óta hagyomány iskolánkban, hogy az intézmény Közalkalmazotti Tanácsa pályázatot ír ki a nyolcadikos diákok részére a „Rákóczi Diákja” cím elnyerésére

Ebben az évben hét pályázat érkezett, melyből a diákok és nevelők titkos szavazással választották meg 2007-ben:

Kiss Tímea 8. b osztályos tanulót.

Jutalma egy kerékpár (melyet ebben az évben is Sipos

Tibor vállalkozó ajánlott fel),

és egy hely az iskola „Dicsőség Tábláján”.

Menyhárt Balázs 8. a osztályos tanuló a tanévzáró értekezleten vehette át Nádas Imréné klubvezetőtől a Rákóczi Ferenc nyugdíjasklub elismerését nyolc éven át tanúsított kitűnő tanulmányi munkájáért.

Mindkét tanulónak szívből gratulálunk!

Hönyiné Nagy Erzsébet Közalkalmazotti Tanács elnöke

ISKOLA

A test és lélek egészségéért

Június 8-án, pénteken átmenetileg elnéptelenedett iskolánk épülete és udvara. E napon tanulóifjúságunk apraja és nagyja az őket szolgáló felnőttekkel együtt színhelyet cserélt egy délelőtti erejéig.

A reggeli megnyitó és eligazítás után az alsó tagozatosok külön autóbusszal, a felsősök az általuk kedvelt „drótszamáron” közelítették meg a IX. Rákóczi Ifjúsági- és Sportnap új helyszínét a szandaszőlősi MH 86.Szolnok Helikopter Bázist. Fantasztikus élményt –s persze némi aggodalmat- jelentett számomra látni a közel 200 főből kialakult kigyózó kerékpároszlopot, és együtt tekerni a vidám hangulatú népes sereggel.

Hálával gondoltam a kerékpárút megálmodóira, megvalósítóira, hiszen a balesetmentes kirándulásunknak az út megléte is záloga volt.

A helikopter bázison minden szükségessé eszközt és helyszínt előkészítve nagy szeretettel vártak bennünket. Orosz Zoltán dandártábornok úr szívélyes hangú megnyitó gondolatai után Vadász Istvánné, iskolánk igazgatónője köszönte meg a lehetőséget és a szervező tevékenységet a dandártábornok úrnak.

Mindezek után kezdetét vehette a sportolás, az igazságos

megmértetés. Nem szegte kedvét senkinek a júniusi rekkenő hőség, az ismeretlen környezet sem. Birtokolhattuk e délelőttön a szép tiszta víztükrű uszodát, a focipályákat. Strandröplabdában, lábtengóban is kiderülhetett, ki a jobb. A sportszarnokban asztalitenisz és tollaslabdázás zajlott a kintinél kellemesebb klímában. Az ügyes kezű fiúk és lányok rajzkrétájukat koptathatták a forró aszfalton, közben színes remekműveket alkottak. Az arra motiváltak kipróbálhatták kerékpáros ügyességüket a számukra felállított akadálypályán. Az apróságok zsinórlabdában jeleskedhettek. A rövid műugrás bemutató felkelthette a víz szerelmeseinek figyelmét e sportág szépsége iránt. Aki a délelőtti versengésben kalóriáit gyorsan égette, vagy megéhezett, a Csüllög és Társa Kft. ízletesen elkészített zöldségsalátáját fogyaszthatta a hűs sátor árnyékában.

Az itt töltött néhány órahossza kiváló lehetőséget teremtett diákjaink számára egy munkahely megismerésére, a pályaorientációra, a „katonáskodás” bemutatására.

Úgy vélem, s a visszajelzések is ezt igazolják, hogy minden gyermek testi és lelki élményekkel gazdagodhatott és elfáradva ugyan, de kellemes élményekkel térhetett haza otthonába.

Ismételten megfogalmazódott bennem az a gondolat, hogy iskolánk továbbra is külső társadalmi környezetével összefogva valósíthatja meg céljait, hiszen gyermekeink számára így tudunk csak új és újabb számunkra ismeretlen szituációban képességeket fejleszteni.

Az összefogás követésre méltó példáját láthattuk az iskola és a helikopter bázis dolgozói között. Diákságunk nevében szeretném megköszönni önzetlen segítségnyújtását és szervezőmunkáját Orosz Zoltán dandártábornok úrnak, Molnár Imre testnevelő tisztnek, Faragó Krisztina tanárnőnek, B. Tóth János tanár úrnak és valamennyi kollégának, technikai dolgozónak.

Nagyné Németh Margit munkaköz. vez.gyermekvéd. fel.

A sport- és ifjúsági nap I. helyezettjei

Asztalitenisz-alsó tagozat: *Vitek István 4.b*
felső tagozat: *Kiszel Tibor 6.a*
különdíj: *Molnár István 2.b*

Kerékpáros ügyességi
felső: *Szepesi László 5.b*

Zsinórlabda: *2.b*

Aszfalfestő verseny-alsó: *Szabados Fanni 2.a*
felső: *Pintér Orsolya 7.a*
Sebestyén Boglárka 8.b
különdíj: *Szelei Petra 1.a*

Alsós foci: *2.b*

Strand röplabda: *8.osztályos lányok*

Úszóverseny: *Vitek Brigitta 8.a*
Pintér Orsolya 7.a
Kiss Pál 6.b
Kiss Bence 6.a
Haraszti Attila 6.a
Simon Anna 6.a
Szakali Attila 5.b
Szabó Bence 5.b

ISKOLA

Kedves ballagó Diákok!

Ma az ország majd mindegyik iskolájában felcsendülő, mindannyiunk számára ismerős, és klasszikussá vált „Ballag már a vén diák” búcsúdál hangsúlyozza, hogy a most befejezett iskolában ti vagytok a „legöregebbek”, ha így tetszik a „véndiákok”.

Bízom abban, hogy ezeket a dallamokat még többször fogjátok énekelni és hallgatni, hiszen az általános iskola az oktatásnak csak első – igaz meghatározó és alapozó – szakasza, és tanulmányaitokat tovább fogjátok folytatni különböző középiskolákban, illetve egyetemeken.

Mi a lényege és varázsa, miben és miért tér el egy kissé mégis az általános iskola a többi iskolafoktól? Ez jelentette számotokra az első találkozást az iskolával, a tanulóval, a tanító néikkel és tanár bácsikkal. Ennek első szakaszában sajátítottátok el az írás és olvasás, valamint a számolás csínját-bínját. Majd később pedig az egyes tantárgyak titkaival és rejtelmeivel szereztetek alap- illetve általános tudást és műveltséget, melyre későbbi tanulmányaitok, életutatok során haszonnal építhettek.

Köszönet ezért Hernek Istvánné, Csehné Jakab Anna, Katona Gizella, Kecskés Istvánné, Bozsó Andrea, Molnár István, Németh Borbála, Haraszti Szilvia pedagógusoknak, egykori osztályfőnökeiteknek.

Úgy gondolom, abban hogy a jövőtök zálogának az alapjait lerakhattuk veletek együtt itt az iskolában nagy szerepe volt annak a biztonságot nyújtó, lehetőségeket biztosító, élményeket adó – szép, esztétikus belső és külső környezetet, modern gondos, innovatív szellemiségű pedagógusokat biztosító – iskolának, amely ma útjára bocsát benneteket.

Nagyszerű élmény volt szülőknél és pedagógusoknál veletek együtt megélni azt a nagy változást, mely során az esetenként félénk, visszahúzódó kis 6 éves gyermek ma szinte felnőttként hagyja el az alma matert.

Kedves Ballagók!

„A múlt már elesett hatalmunkból, a jövődönék azonban még urai vagyunk!” – mondta Széchenyi István gróf, a legnagyobb magyar, aki – mint Ti ma – egyszer maga is nekivágott a jövőnek. Kívánom Nektek, hogy vegyétek birtokotokba a jövőt, és találjátok meg a mában, a mindennapi feladatban és a szeretetben a boldogságot.

S végül fogadjátok a búcsú mondatát útravalóul Pálmai László tollából:

„Előre bátran, köszön az élet, s erős keze magával ragad. Bár szétszór minket a messzeségbe, de a diákélet szép emléke örökre megmarad.”

Viszontlátásra.

*Vadász Istvánné
igazgató*

8.a osztály

osztályfőnök:

Németh Borbála

1. Balogh Katalin
2. Bujdosó János
3. Cserven Tímea
4. Fejes Anita
5. Földes Renáta
6. Gál Imre
7. Hadad Tariq
8. Kontos István
9. Menyhárt Balázs
10. Mukus Gergő
11. Németh Ilona Klaudia
12. Pálínkó György Ádám
13. Polyák Vivien
14. Szabados Kitti
15. Szabó Dániel
16. Szabó Fruzsina
17. Szécsi Róbert
18. Tarjányi Attila
19. Thuróczy Norbert
20. Tóth Csilla
21. Tóth Gréta
22. Vadas Mihály
23. Varczag Ádám

8.b osztály

osztályfőnök:

Haraszti Szilvia

1. Bede Dávid
2. Bodó Lilla
3. Deli Kristóf
4. Dobos Barbara
5. Falusi Fanni
6. Kácser Tamás
7. Katona Péter
8. Kiss Tímea
9. Latóczki Amelita
10. Molnár Lajos
11. Németh Balázs
12. Novák Mercédesz
13. Rajna Ferenc
14. Sebestyén Boglárka
15. Sylve Kitti
16. Szabó Katalin
17. Szénási Ádám
18. Szentesi István
19. Szilvási Sándor
20. Tasy Viktória
21. Tóth Viktória
22. Vadas Annabella
23. Vitek Brigitta

ISKOLA

Kedves Szülők, Gyerekek!

2007. július 9-13-ig kézműves és életmódtábort szervezünk iskolánk gyermekei számára, amelyre örömmel vettük tudomásul, szép számban jelentkeztek tanulóink.

Ki ne emlékezne vissza örömmel a felnőttek közül a régi idők indiántáboraira, ahol törzseket alapítottunk, totemeket készítettünk, a táortűz mellett üldögélve vidáman beszélgettünk, énekeltünk. Ezt a hangulatot visszaidézve készülünk kézműves és életmódtáborunkra, az előbbieket kiegészítve sátrat készítünk, „törzsi ételeket” sütünk-főzünk (saláták, palacsintasütés, szalonnasütés), batikolunk, ékszereket készítünk, hennával festünk.

Minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy táborozó kis „indiáncsemetéink” a lehető legjobban érezzék magukat, új ismeretekkel gazdagodva a nyári szünetet.

Bozsó Andrea táborfelelős

Tisztelt Szülők! Kedves Gyerekek!

Nagy örömmel fogadtuk a jelentkezéseket a 2007. július 16-20-ig tartó informatika és természettudományi táborunkba.

Az első három napon a gyerekek megismerkedhetnek a számítástechnika rejtelmivel, búvárkodhatnak az interneten, belemélyedhetnek a növények, állatok életébe, szokásaiba.

A 4. és az 5. napon kirándulásokat, túrákat szervezünk, hogy mindezt, amit elméletben megismertek, a valóságban is megtekinthessék.

Játékos versenyeken, vetélkedőkön értékes jutalmak várnak a résztvevőkre!

Novák Erika táborfelelős

Kitüntetés a pedagógusnapon!

9. oldal folytatása

gyorsan kell találni helyettesítő kollégákat. A tantárgyfelosztás, és az órarend kialakítása sem volt kezdetben könnyű, ma sem az, csak a tapasztalat segít, hiszen nagyon sok szempontot figyelembe kellett venni. A statisztika elkészítése, az órák látogatása szintén nagyon fontos feladat a helyettesítések, túlórák elszámolása, az erdei iskolák, kirándulások összehangolások, a kompetenciamérés koordinálása is a feladataim közé tartoznak.

Az évzárón is hallottam tanítványaid eredményes szerepléséről. Milyen eredményekre vagy büszke?

Hagyományosan, évente benevezzük a kiírt versenyekre tanulóinkat. Ahhoz, hogy indulni tudjunk, kellene a tehetséges gyerekek, akiket fejleszteni lehet, formálni, s ebben kell, hogy ők is együttműködők legyenek. Sokat segített a felkészítésnél a csoportbontás, amit már évek óta alkalmazunk, így több lehetőség nyílik a differenciálásra, a tehetséggondozásra. A tanítványok közül kiemelném Hably Dóra eredményét, amelyet hatodik osztályos korában ért el a Bolyai megyei matematika versenyen, ahol a második helyezett lett. Háromfordulós levelezős verseny volt és a negyedik fordulóján 20 embert hívtak be, 45 perc alatt kellett a feladatokat keményen teljesíteni. Dóri más tárgyakból is kimagasló teljesítményt nyújtott. Most szintén hatodikban van jó képességű, eredményes tanítványom.

A fizikát sajnos 1999 óta nem tanítom, de azelőtt levelező versenyeken vettünk részt.

Munkád nagy részét az iskolai tevékenységek töltik ki. Mire marad még időd?

Szabadidőmben szeretek, szeretnék olvasni, de legtöbbit az unokáimmal foglalkozom. A lakásban sehol nem vagyok egyedül, hiszen ők mindenütt ott vannak, így töltik ki a napom maradék részét. Nagyon féltetem őket, nagymamaként aggodalmaskodóbb vagyok. Az iskola továbbra is sok időmet lefoglalja, úgy mint minőségirányítási program, pedagógiai program, és még sorolhatnám. Az adminisztrációs munka is nőtt és egyre több, de természetesen az önképzésemre is sok időt fordítok, az ECDL mind hét modulját elvégeztem, megszereztem, s amit itt tanultam, hasznosítani tudom a munkámban.

Gratulálok a kitüntetésedhez! Milyen gondolatokat ébresztett benned?

Meglepődtem, jól eső érzés volt átvenni ezt az elismerést. Belegondoltam, hogy nagyon sok kollégám tanít több mint 20 éve, s én is már 26 éve és úgy gondolom, hogy aki már ennyi időt eltölt ezen a pályán, az megérdemelné az elismerést! Köszönöm kollégáimnak, hogy rám gondoltak a javaslattételnél. Gratulálok Szénási Mihályné és Czirmayné Kocsis Róza kolléganőimnek is.

Köszönöm a beszélgetést!

K. G.

JÓ TUDNI

JÚNIUS, SZENT IVÁN HAVA, NYÁRELŐ HÓ

Rák hava (VI.21.-VII.20)

Jeles napok, népszokások

Június 8. Szent Medárd ünnepe: A frank származású katolikus püspök 456-545 között élt. A gabona aratásának és a szüreti munkának a védőszentje. Elsősorban az időjóslásról nevezetes. Ezen a napon erős lehülés várható. Ha esővel köszönt be, akkor ez több hétig is eltarthat: „ha Medárdkor esik, negyven napon esik”.

Június 10. Margit A retek-, a káposzta-, lenvetés ideje.

Június 11. Szent Barnabás ünnepe: Apostol, vértanú, Ciprus, Milánó és Firenze védőszentje. Sok helyen szénakaszáló nap, de ekkor érdemes bizonyos gyógyfüveket is gyűjteni.

Június 13. Szent Antal ünnepe: A szegények és az elnyomottak védőszentje. Patrónusa a meddő asszonyoknak, az aratásnak. A szembetegek és az orbáncos gyulladásban szenvedők védőszentje. Baranyában e napon gyűjtják meg ősi módon a gyógyító erejű „Szent Antal tüzet”.

Június 15. Vid napja: Vida a nyarat jelenti: a szántóföldi növények befejezték növekedésüket és az érés időszakát követik. A rákok és a halak is már teljesen kifejlődtek.

Június 24. Szent Iván napja. Virágos Szent János vagy Szent Iván a nyári napforduló ünnepe. Az év legrövidebb éjszakáját Európa nagy részén ősi rítusokkal ünneplik. Nálunk a fiatalok tűzugrását és szentiváni énekeit említhetjük. Sok helyen a tűzbe - gonoszulás céljából - gyógyfüveket, gyümölcsöt, egyebet dobznak. Számatalan hiedelem, babonás szokás fűződik ehhez a naphoz.

Szent Ivánkor már megszakad a búza töve, nemsokára elkezdődhet az aratás. Az őszi répa és retek vetőnapjaként is emlegetik.

Június 29. Péter - Pál napja: Az aratás kezdőnapja. A halászsok is e napot ünneplik, mert Szent Péter a védőszentjük. A nap előestéjén a halászsok rúdra kötözött ponttyal végigjárják a falut. Másnap a vízparton halpaprikással, túrós csuszával folytatódik az ünneplés. Ezen a napon van a legjobb íze az epernek, ezért ekkor tartják az eperszüretet.

Nemzeti és nemzetközi napok

Június első szombatja a lakáskultúra napja.

Június első vasárnapja a pedagógusnap.

Június 4. a magyar fájdalom napja, a Trianoni békeszerződés aláírásának emléknapja

Június 5. Környezetvédelmi világnap

Június 5. Szenvedélyek napja

június 6. Patika nap

június 8. Óceánok világnapja

június 10. Magyar ügyészség napja

június második vasárnapja az építők napja Magyarországon

június 12. A gyermekmunka elleni világnap

június 14. Véralók világnapja

június 16 Az afrikai gyermekek világnapja

Június 16. A megbékélés napja Magyarországon Nagy Imre kivégzésének emlékére.

Június 16. A független Magyarország napja az 1956-os forradalom és szabadságharc vértanúi kivégzésének, valamint a szovjet csapatok kivonulásának emlékére.

június 17. Elsvatagosodás világnapja

június 17. A hangzáskultúra napja Magyarországon

június 20. A menekültek világnapja

Június harmadik vasárnapja az apák napja.

Június 23. Olimpiai nap: 1894. június 23-án Pierre de Coubertin báró kezdeményezésére összeült Párizsban a kongresszus az olimpiai játékok felújítására, amelyen elhatározták az olimpiai eszme újjáélesztését. 1987 óta ünnepezzük.

június 24. Keresztelő Szent János napja

Június 24. A csontritkulás világnapja

A nyári napfordulóhoz legközelebbi vasárnap: a Nap Napja

Június 25. Barlangok napja

Június 26. A kábítószer fogyasztás elleni küzdelem nemzetközi napja: 1988-tól ünnepezzük az ENSZ-közgyűlés határozata alapján. Célja figyelemfelkeltés a kábítószer veszélyeire, a drogkereskedelem elleni harc fontosságára. Magyarországon 1997-ben tartották először.

Június 26. Közalkalmazottak napja

Június 26. A kínzás áldozatai támogatásának világnapja

Június 27. Szent László napja I. (Szent) László tiszteletére

Június 27. Cukorbetegség világnapja

Június 27. A határőrség napja

Június 27. A magyarországi lengyelek napja

Június 29. A táncművészet világnapja

Június 29. A meleg büszkeség napja

Június 29. Szent Péter napja: Ezen a napon született Szent Péter apostol, az első pápa, a pápák és halászsok védőszentje.

Június 30. Szent Pál napja: E napon született Szent Pál, a nemzetek apostola, a laikus apostoli munka, „Actio Cattolica Cursillo” - mozgalmának védőszentje.

Június 30. A keresztény vértanúk emléknapja: Krisztus után 64-ben kigyulladt Róma cirkusza, a tűz tovább terjedt, és hat napig lángolt a város. Néro császár a keresztényekre fogta a gyűjtogatást, és irtózatossággal pusztította el őket.

Június 30. A magyar szabadság napja: 1991. június 30-án fejeződött be hivatalosan a szovjet csapatok kivonása Magyarországról és az ország visszanyerte önállóságát. Ennek emlékére minden év júniusának végén országsgzerte rendezvényeket tartanak, a fővárosban Budapesti Búcsú néven.

Összegyűjtötte: Mondri

JÓ TUDNI

Szent Iván napja

A nyári napforduló ünnepe ősi hagyományokra nyúlik vissza. Ezek az ünnepek az életet, a termékenységet tükrözik. A kereszténység is átvette az ősi pogány ünnepeket, és egy szent nevéhez kötötte. Ő a titokzatos Szent Iván, akiről annyit legalábbis mindenki tud, hogy van egy róla elnevezett éjszaka. De ki volt ő? Miről is szól igazán ez az ünnep? Ünnepe-e egyáltalán?

A fény diadala

Nyárközép (Midsummer), azaz Szent Iván napja az északi országok számára az év egyik legfontosabb napja. Júniusban világszerte ünnepeket egyházi és világi ünnepeket, és különös módon mindegyiknek köze van a napfordulóhoz. Ezen a napon, azaz június 21-én az északi félteke leghosszabb nappalát és legrövidebb éjszakáját élhetjük meg évről évre. Ám Szent Iván éjszakája mégsem 21-ére esik, hanem 24-ére. A nyári napforduló ugyanis az évnek az a pontja, amikor a legmagasabb delelési ponton áll az égbolton a Nap.

A kétféle időszámítási mód, a tropikus (azaz a Földhöz viszonyított Napállás) és a tényleges naptári évek közti különbség a ludas abban, hogy a napforduló a naptár meghatározása óta már előrelépte ezt a három napot (naptárcsúszás-naptárreform). Így az a napforduló, ami régen 24-ére esett, ma 21-ére esik.

Az északi féltekén élők számára a nyár a meleget, a termés betakarítását és az érést hozta magával. A napforduló ünneplését azért is tartották fontosnak, mert bár még sok meleg hónap volt hátra, mégis a napok ekkortól, a nyár ún. „közepétől” kezdtek el rövidülni. Az ünnep így az elmúlást, a tél közeledtét jelezte előre. Az ünneplést igazából nem is a nap felkeltével, hanem az ünnep előestéjén, illetve éjszakáján kezdték, mely tudvalevőleg az év legrövidebb éjszakája.

Az éjszaka egyébként átvitt értelemben a sötétség és a halál birodalma, így az évnek ezen a pontján minél messzebb kell üzni az ártó szellemeket a fény erejével. Az emberek ezért tüzeket, máglyákat raktak, hogy így is a fényt idézzék meg, és időtlenné, kortalanná tegyék, legalább ezen az egy éjszakán. A sötétség egy időre elveszítette hatalmát, s a fény diadalmaskodott.

Szent Jánosból Szent Iván

Széles körben tartottak rítusokat és rituálékat a legrövidebb éjszaka, a természet, és a fák tiszteletére. A tűzfesztiválok és a szerelmi mágia, varázslás és bűbáj éje volt ez (Shakespeare Szentivánéji álom című drámája a leginkább ajánlott olvasmány). Az éjszaka és a tűz mágikus bűbáját hatásosnak gondolták mind az aktuális szerelmekre, mind a jövőökre: a szerelmeseknek együtt, vagy külön-külön kellett átugraniuk a szerencsét hozó lángok felett, melyek így messze űzték tőlük a rosszat.

Minden más, amit ekkor cselekedtek, vagy munka, amit ekkor végeztek, bűbajos hatású volt: a patakok mellől ekkor begyűjtött növényeknek gyógyító hatást tulajdonítottak, a forrásokat és kutakat kitisztították és feldíszítették erre a napra. Mindezt azért, hogy növeljék a termékenységet, és a kutakban-forrásokban lakó szellemeket kiengeszteljék. Az ezen a napon szedett növények gyógyító és fertőtlenítő hatással bírtak mind az emberekre, mind az állatokra, de még a földekre is. Ez az időszak volt leginkább alkalmas a házasságok megkötésére. A sort még hosszan folytathatnánk, hiszen rengeteg szerelmi praktika és bűbáj kapcsolódik még az ünnepehez.

A nyárközép napja az éves tevékenységi kör jelentős napja ősidők óta. A nyári napfordulót a kezdetektől fogva tisztelték, de később is megünnepezték a kelták, germánok, szlávok, és az északi népek szinte mindegyike (ahogy még ma is teszik). Papjaik a Föld és az Ég nászának tisztelegtek. Mivel pedig az ünnep szimbolikája a fény és a világosság győzelmét fejezte ki a sötétség és a halál felett, az egyház is élt ezzel az eszközzel, és erre a napra helyezte Keresztelő Szent János születése napjának ünnepét (a többi szenttel ellentétben, akiknek mindig a mártírhaláluk, szenvedésük időpontja az ünnep).

„A június 24-e a nyári napforduló napja, december 24-e pedig a télié. Két születés, egy Keresztelőé és egy Megváltóé. A Keresztelő, aki a fényben született, és ezzel a fényvel kereszteli meg azt, aki majd győzedelmeskedik a halálon.”

De ha a Keresztelő neve Szent János, akkor miért tulajdonítják az ünnepet mégis Szent Ivánnak? Azért, mert az Iván név a régi magyar Jovános, Ivános alakjából származik, illetve a János névnek szláv formájából, jelentése Isten kegyelme, Isten kegyelmes. Így már érthető, hogy a Szent János havának Szent János éjszakája az nem más, mint Iván napja, június 24-én.

Sajnos napjainkra Magyarországon eltűnt az ünnep, a népszokásokat rendezvények – pl.: a múzeumok hosszú éjszakája, koncertek – pótolják, szemben a skandináv és a balti országokkal, ahol a legjelentősebb ünnepnapok egyike.

Mondi

CIVILEK

Szent Flórián seregének új szertára

Nem mindennapi ünnepségre invitálta a díszes meghívó Rákóczifalva lakosságát 2007. május 18-án. Az újjá alakult tűzoltó egyesület felújított gépkocsijának és az újonnan épült tűzoltó szertár felszentelésére.

A községháza udvarán gyülekező közönséget – stílszerűen – rézfűvös zenekar köszöntötte.

Az igen szép számú és magas rangú személyiségek - Hoffmann Imre az Országos Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatóhelyettese, dandártábornok, Csomós Mátya a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatója, Fehér László a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatóhelyettese, Pluhár András Szolnok Városi Tűzoltóság parancsnoka, Kurgyis János a Megyei Tűzoltó Szövetség elnöke, valamint Jászberény, Kunszentmárton, Mezőtúr, Karcag, Tiszafüred tűzoltó parancsnokságainak volt és jelenlegi parancsnokai - tisztelték meg községünket ezen a különleges napon.

Szemet gyönyörködtető volt a régi és új egyenruhákban felsorakozó vendégek és Rákóczifalva Tűzoltó Egyesülete, akik közül kiemelkedett Házi Imre régi egyenruhájában és az egyetlen női tag, Katona Gizella. Ugyan nem állt a csapat mellé, de jelen volt Ipolyszegi Mihály is, aki évtizedekig vezette, irányította a falu önkéntes tűzoltó egyesületét.

A Himnusz eléneklése után Tóth Lajos polgármester köszöntötte a vendégeket, a jelenlévőket és méltatta a tűzoltó egyesület jelentőségét, fontosságát. Elmondta, hogy sokan szkeptikusak az egyesületet illetően, mondván: Szolnok közelsége nem indokolja a helyi egyesület fenntartását. Ehhez hasonló megnyilvánulások miatt szűnt meg 1992-ben a régi egyesület, és hogy újjá alakulhatott, abban nagyon sok, a falut magáénak valló, azért tenni képes és akaró ember kellett. Kiemelt ugyan egy-két nevet, de nem lennének igazságosak, ha valakit is kihagynánk, mert mindenki idejéhez és képességéhez mérten segítette és segíti az egyesületet:

Tagjai:

Balla János
Dobos László
Dorkó Ferenc parancsnok
Gál József
Házi Imre
Hoffmann Imre
Kacsó Gergely
Katona Gizella
Kocsis Benedek
Kontra Szabolcs

Máté Pál
Máté Zsolt titkár
Molnár István
Nagy Tibor elnök
Német János
Ratkai Mihály
Rimóczi Zoltán
Tóth Lajos
Zsák István

Ezután Czirmay Árpád református lelkész megható szavakkal beszélt a tűz Isten áldotta, embert segítő, ugyanakkor pusztító erejéről, és az Isten áldását kérte a tűzoltó egyesület munkájára. Kómár István katolikus plébános megerősítette Czirmay Árpád szavait, majd megáldotta a felújított szertárt, a gépkocsit és az egyesületi tagokat a Mindenható segítségét kérve, hogy soha ne legyen szükség munkájukra. A felszentelés közös imával fejeződött be.

A meghívott vendégek közül Kurgyis János ny. tűzoltó alezredes, a Megyei Tűzoltó Szövetség elnöke üdvözölte az újjáalakult egyesületet, méltatta fontosságukat és

CIVILEK

Szent Flórián seregének új szertára

munkájukhoz sok sikert kívánt, majd átadta Nagy Tibor egyesületi elnöknek a tűzoltók védőszentjének, Szent Flóriánnak kisplasztikáját.

Ezután a vendégek átvonultak a Maci Múzeumba, ahol Szent Flórián serege címmel tűzoltó relikviákból nyílt kiállítás. Előtte egy rövid kisfilmen mutatták be a tűzoltóság megalakulását, korabeli és mai sokrétű munkáikat, majd Hoffmann Imre dandártábornok méltató szavak kíséretében megnyitotta a kiállítást, melynek megrendezéséhez a budapesti Tűzoltó Múzeum igazgatója, Csicsmann Gyula alezredes adott szakmai és gyakorlati segítséget.

Egy óra, de talán még egy nap sem lenne elegendő végignézni, végigolvasni azokat a korabeli dokumentumokat, iratokat, okleveleket, amelyek a tűzoltóság létrejöttét, az 1909. okt. 13-tól működő rákóczi falvai önkéntes tűzoltó egyesület és a mai egyesület tevékenységét, eredményeit mutatja be. Igazán érdekes látni- és olvasnivaló, minden lakosnak, de különösen a fiataloknak nem mindennapi élményt jelentett.

Végezetül, de nem utolsósorban köszönet illeti Hoffmann Imre dandártábornokot, Fehér László igazgatóhelyettest, továbbá a Polgármesteri Hivatal munkatársait önzetlen, támogató segítségükért, amelyek nélkül ezt az igazán lélekiemelő ünnepséget nem tarthattuk volna meg.

E lelkes kis csapat közvetlen bevetésére szerencsére még nem volt szükség, mégsem tétlenkednek. Már most készülnek a tűzoltóság megalakulásának 100. évfordulója méltó megünneplésére. Tervezik zászló készíttetését, meglévő, de még esetleg a fiókok mélyén megbúvó fényképek, különböző ereklyék bemutatását, de szívesen vennének a tűzoltósághoz kapcsolódó történeteket, anekdotákat is. Mindezekhez a lakosság segítségét kéri, hogy kellő tisztelettel emlékezhessünk majd meg az elődök önzetlen, példamutató helytállásáról.

Máté Pálné

BÖLCSÖDE

Családi nap a bölcsődében

2007. május 25-én pénteken családi rendezvényt tartott a Rákóczi falvi Községi Bölcsőde a Nemzetközi Gyermekeknapi alkalmából.

Napközben minden úgy zajlott, mint más pénteki napon a bölcsődések napirendje szerint. A folyamatban azonban az anyukák, apukák, nagymamák is aktívan részt vettek. Szerencsére jó idő volt, így a szabadban a teraszon zajlottak a programok. A bölcsisiek homokozhattak, elbújhattak a kis házikóba, de asztalhoz ülve festhettek, gyurmázhattak, ragaszthattak, egyéb ötletes eszközökkel készítették el saját művészi remekeiket. Kézműves foglalkozások folytak, nagy sikere volt a gondozónénik által kivitelezett arcfestésnek. Meghívott vendég gyerekek szórakoztatták a bölcsiseket és a felnőtt közönséget, akik kitarató figyelemmel és tapsal köszönték meg az iskolás gyerekek műsorát.

A szülők megkóstolhatták a reggelit és az ebédet. Nagy sikere volt a reggeli falatkáknak, délben pedig a főzeléknek.

Tombola, zsákbamacska is várta a kicsiket és szüleiket. A szülők szívesen ajánlottak fel játékeszközöket, hogy létrejöhessen ez a program, így ez a nap jótékonyági célt is szolgált.

A felajánlásokért KÖSZÖNET minden szülőnek, és Baloghné Gajdos Julianna képviselő asszonynak.

A közös programokat, közös játékot mindenki nagyon élvezte, jókedvűen derűsen töltöttük el ezt a napot.

CIVILEK

Székelyföldön jártunk

Túrajáró csapatunk újabb célpontjának Erdélyt jelöltük ki. Az utazást úgy időzítettük, hogy a Csíksomlyói Búcsú idején ott tartózkodjunk, mert azon mindannyian részt kívántunk venni. A búcsút pünkösdkor tartják, és ebből az alkalomból legendás hírű zarándokhelyé vált a Somlyó hegy. Ezen a napon elsősorban a katolikus hívők, de a nem hívők százezrei is eljönnek erre a helyre, hogy együtt imádkozzanak Szűz Máriához. A zarándokok napokkal előbb gyalog indulnak el Gyimesből és Moldvából. A több napos úton együtt gyalogol a falvak apraja és nagyja, kezükben magyar zászlók és egyházi lobogók. A falvak lakói, vizet, pogácsát tesznek ki a búcsúsoknak. Éjszaka pajtákból alszanak, a búcsú éjjelén pedig a kegytemplomban hajtják álomra fejüket. Pünkösd szombatján szigorú menetrend szerint elindulnak a keresztalják (egy-egy székely település tagjai), majd elfoglalják a Kis- és Nagysomlyó hegyen az őket évszázadok óta megillető helyüket. A menet útközben lelkileg felkészül a szentmisére, és közben felváltva éneklie a székely és a magyar himnuszt, és a Mária dalokat. Megindító látvány, ahogy félmillió ember együtt, egy lélekkel megy a hegyre. Olyan elemi erővel tört elő az emberből az összetartozás, az alázat, a halandóság érzése, hogy az akaratlanul is könnyeket csalt a szemekbe. A zarándoklat legfőbb célja az égi édesanyával, Máriával való találkozás, de mára a vallási vonatkozásokon kívül ez lett az összmagyarság legnagyobb találkozója a világon. Ez az a hely, ahová minden magyarnak legalább egyszer el kellene mennie az élete során. Élje meg azokat az érzéseket, amelyeket szavakkal visszaadni képtelenség, és amelyeket valószínűleg még sosem érzett.

A Kis-Somlyó oldalában gyönyörűen simul a tájba a Makovecz Imre tervezte Hármashalom oltár, ahol a misét tartották. A hegyen ezer pap gyóntatott, majd áldoztatott. A mise végén hazaindulnak a csángók és a székelyek is, s lélekben megerősödve várják, hogy újra elteljen az egy év, és ők ismét jöhessenek. Számukra a zarándoklat, a búcsú nagy lelki megerősítést ad, segítve őket a keserű kisebbségi sorban megtartani magyarságukat, kereszténységüket.

Idegenvezetőnk segítségével bebarangoltuk Csíkszék és környékének látnivalóit, eljutottunk a Gyimesek vidékére, a Gyilkos tóhoz, a Békás szoroshoz –páratlan természeti látványosság-. Az ezeréves történelmi határnál szívünk hevesebben vert, hiszen több száz kilométerrel voltunk bentebb a mostani határnál, ahol valamikor még magyar katonák adtak határőr szolgálatot. Hangosan nem fogalmaztuk meg, de valószínűleg mindenkinek egy dolog körül forogtak a gondolatai. Ezen a helyen egymás után álltak meg a magyar buszok, autók és motorosok, egy főhajtásra, emlékezésre. Mi is koszorúztunk, himnuszokat énekeltünk.

Indulás előtt azok, akik már jártak Erdélyben, megjósolták, hogy aki egyszer megismeri ezt a tájat, az rabja lesz egy életre. Menthetetlenné válik, hiszen az a csoda, amit ott tapasztal, lenyűgözi, s onnantól kezdve az utazó mindig azt várja, mikor mehet ismét vissza. Hittük is meg nem is a jóslatot, de az utazás végén meg kell állapítanom, mi sem vagyunk kivételek. Elvárásolt bennünket a sok helyen még érintetlen természeti hely, (a zöld színnek annyi árnyalatáról, amit ott láttunk a tájat nézve, nem is tudtam, hogy létezik) a sok kicsi falu, ahol az emberek évszázados társadalmi szokások szerint élnek nagy békességben. Náluk még természetes, hogy sem nappal sem éjjel nem zárják a házuk kapuját, és az arra érkező vendégeket meleg szeretettel, szíves fogadtatással invitálják bentebb. A búcsú utáni napon szállást kereső magyarok érkeztek a panzióba. (Ebben az időszakban sehol nem lehet találni kiadó szobát, hiszen azokat hónapokkal előbb lefoglalják.) A házigazdánkknak –miután szabad hely nála sem volt- megesett a szíve a családon, odaadta nekik a saját lakásának a kulcsát, elmagyarázta nekik, hol laknak, menjenek el, fűrődjenek le, pihenjenek egy kicsit. Így tudott rajtuk segíteni.

Hitetlenkedve néztük, hogy mernek az idegenekben megbízni, a lakáskulcsot odaadni. Ők persze azt nem értették, hogy mi mit nem értünk. Számukra ez a természetes, bennük meg sem fordul semmilyen rossz gondolat. Csak annyit tudtunk kívánni, minél később érje őket rossz élmény,

Székelyföldön jártunk

csalódás, maradjon meg a bizalmuk, tisztaságuk.

A globalizáció, az Európai Unió tagság hatásai itt is megmutatkoznak. Korondon, amely a kézművesség egyik fellegrája, számos helyen találkoztunk kínai áruval. Nem akartunk hinni a szemünknek. Idegenvezetőnk szerint szép lassan a kis székely falvakat is bezabálja a fejlődés. A most még mezőgazdaságból élő emberek az uniós előírások miatt lassan kénytelenek lesznek abbahagyni nadrágszj parcellájukon folytatott termelésüket, állattartásukat, mert abból nem fognak tudni megélni, illetve a követelményeket nem fogják tudni teljesíteni. A munkanélküliség ezeken a területeken növekszik. Jelentős volt a bányászati kitermelés,

amely mára megszűnőben van. A bányász településeken más lehetőség híján majdnem 100 %-os a munkanélküliség.

Idegenvezetőnk szerint, aki kíváncsi Székelyföld varázsára, a még fellelhető történelmi hangulatra, az mielőbb keresse fel a tájat, mert hamarosan mindez csak a múlté lesz

Nekünk sikerült megérezni Erdély ízéből, illatából egy keveset, el is varázsolódtunk. Nyugodt szívvel ajánlom mindenkinek, aki tiszta emberi értékeket akar tapasztalni, pompás természeti kincseket akar látni, annak úti céljai között első helyen szerepeljen Erdély.

TPE

Mozgássérültek szervezetének hírei

Igen régóta nem adott hírt magáról szervezetünk, a Mozgássérültek Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesületének Rákóczi-falvai Csoportja. Csoportunk 1966 óta létezik a megyei egyesület működésén belül, évente növekvő létszámmal. A 2006-os regisztrált egyesületi tag 291 fő, amiből 86-an itt fizettek tagdíjat.

Az élet úgy hozta, hogy a közösség megalakulásánál bábáskodó, és az eltelt évek alatt a csoportot összetartó és irányító vezetőnk, Dajka Károlyné Katika változó egészségi állapota miatt egy ideje kénytelen időnként távolról irányítani és követni az itthoni eseményeket. Jól tudjuk, mit jelent számára ennek a csoportnak a létezése. Éppen ezért, amíg ő erőn felül, óriási akarattal küzd azért, hogy újra együtt munkálkodhassunk, mi itthon, úgy érzem, tiszteletreméltó összefogással, lelkesedéssel, segítőkészséggel, néha kevésbé határozottan, mint a tőle megszokott, de mindenképpen igyekszünk a csoport folyamatos működését biztosítani. Öszintén reméljük és kívánjuk, hogy mielőbb folytathassa a megszokott munkát a csoport élén.

Egyesületünk célja a területünkön élő mozgássérült emberek szociális, rehabilitációs érdekeinek érvényesítése, az adott lehetőségeken belül helyzetük javítása. Különös hangsúlyt kap mindez az idei évben, mint az Egyenlő Esélyek Mindenki Számára Európai Év, melynek célkitűzése, hogy felhívja a társadalom figyelmét a mindenkinek járó egyenlő esélyek biztosítására. Legyen az roma, idős, nő, stb., vagy éppen fogyatékkal élő, mint mi.

Havi rendszerességgel éves munkaterv alapján szervezzük csoportgyűléseinket. Ilyenkor az aktuális információkon kívül életvitellel kapcsolatos előadások hangzanak el, segédeszközök, rehabilitációs termékek bemutatására, orvosi szűrővizsgálatokra, családi légkörű ünnepekre kerítünk sort. Ilyen a nőnap, anyák napja, Ivó nap a férfiaknak, farsang, karácsony, vagy az évente két alkalommal összevont névnapi köszöntések. Évente egyszer eddig még sikerült megszervezni egy közös kirándulást, ami még inkább

lehetővé teszi egymás megismerését és kis időre a testi-lelki feltöltődést.

Törekszünk a lakásukhoz, vagy az ágyhoz kötött társainkkal kapcsolatot tartani, ami azonban éppen a nehezített mozgás miatt a „lábon járóknak” sem mindig egyszerű.

Ugyancsak fontos, de egyben kedves feladat is az évek alatt kialakult és működő kapcsolatok életben tartása, esetleg újak létrehozása. Ezek egy része helybeli civilszervezet, más része a környező kistérségi társegyesület. Az együttműködést, tapasztalatcserét nagyon fontosnak tartjuk, hiszen így sokkal eredményesebb lehet mindannyiunk erőfeszítése.

Fő rendezvényünk a már évek óta megszervezett esélyegyenlőségi nap, ahová neves előadókat hívunk meg. Az egész napos program első felében a fogyatékkal élő emberek gondolatai, örömei, megoldásra váró feladatok, vagy éppen a megvalósult elképzelések kerülnek terítőre fórum keretében, a meghívott hasonló, vagy azonos problémákkal küszködő társszervezetek nem egyszer aktív részvételével. A nap második fele kötetlenebb, a szórakozást előtérbe helyező programok. A kettő között ízletes ebéd elfogyasztása.

Ilyenkor van lehetőségünk a társadalmi és civil szervezetek vezetőinek, tagjainak, az intézményvezetőknél, a nagyközség képviselőinek, vállalkozóknak és mindenkinek másnak, akik év közben támogatják, segítik munkánkat, köszönetet mondani és szerényen vendégül látni őket.

Hogy mindezt megtehesük, és egyáltalán létezhetünk, tiszteletteljes köszönet illeti a nagyközség önkormányzatát, jórészt az anyagi és tárgyi feltételeket ők biztosítják számunkra. Ezen felül legalább ugyanennyit jelent a részükről tapasztalt jóindulat, segítőkészség, megértés is.

Köszönjük! A köszöneten felül felajánljuk együttműködésünket az önkormányzat általunk megoldható feladataihoz.

Hegedűs Istvánné csoportvezető helyettes

GONDOLATOK

Nagyon zene, avagy hülyítenek de nagyon közpénzből

Az elmúlt egy hét végleg elüldözte a hallgatókat a Petőfi rádió csúfolt vurlitzertől. A műsorszerkezet „átalakítása” után egész nap „zenét” kell annak eltűnie, aki a régen megszokott helyre talál az éterben. Érthetetlen a rendszerváltás utáni rádiózás mélyrepülése, a jó műsorok eltűnése, hozzáértő szakemberek száműzése. Most beteljesedett, hogy „zenegépet” csináltak ebből a patinás rádióból is.

Érdekes dolog, hogy az Országgyűlésben annyi hülyeségért felszólaltak már, ezért még senki nem emelte fel szavát. Valahogy nem fontos már ez sem. Ez a morális lezüllesztés, már kapaszkodót sem enged, mert mindenütt csak az erőszak, a tisztességes alapnormál semmibe vétele történik. Úgy tűnik, a politikai elitünk (akiket megérdemlünk) lehúzta magához a kultúra ezt a szószólóját

is. Megkérdezhetjük, van-e ennél lejjebb.

Azt gondolom igen, mert ha mondjuk Győzike lesz a miniszterelnök, Kiszely Tünde a kultúrminiszterünk, ők még ronthatnak a helyzeten, de Európában élünk, ahol már körvonalazódik, hogy milyen fontos a helyi médium szerepe. Nálunk van újság és rádió is. Az a teher, ami rájuk nehezedik, most még kritikusabb helyzetben találja őket. Az elbulvárosodott „szemétyártás” világában a mi hétköznapijainkban főszerep vár mindkettőre, mert mi lett volna, ha annak idején Petőfi Sándor a 48-as eseményeket így kommentálta volna:

„Nagyon forradalom, nagyon szabadságharc”

Balázs Antal

Rákóczi kerekasztal

2007. június 22-én 17.00 órakor a civil szervezetek megbeszélést tartottak a Varsány Községi Házban.

A megbeszélésekről tájékoztatás kapható a Varsány Községi Házban.

Papp Imre

Nostradamus Sok jó – jó sok(k) 2008

I. Az Országház előtti tér „műveleti terület” marad, viszont az ország egész területén, ahol idáig művelt terület volt, ezután parlagon.

II. Egyelőre nem kapunk választ, hogy ha az összes amerikai filmben mindenki bankot rabol, lövöldözik, kocsikat tör össze, akkor ki a fene dolgozik abban az országban?

III. Luxemburg 1500 euro minimálbérrel a közösségben az első, Magyarország 247 euroval hátul ballag, de 100 éven belül már a középmezőnyben lehetünk, csak ekkor már nem lesz Európai Unió.

IV. Ezután az egyágyas kórterem nem lesz luxus, mert a kórteremben tényleg egy ágy lesz, csak 6-8-an fekszenek benne.

V. A „mi ambiciózus környezetvédelmi miniszterünk” első intézkedései között szerepel 1000 korbácsütésre ítélni a Rábát. Ő már tudja, hogy a végén úgyis a folyó lesz a hibás.

VI. Magyarország évente 1000-1200 milliárd forint kamatot fizet a felvett kölcsönök után, ez előre vetíti, hogy a kölcsönökkel fedezett kamat visszafizetését sem tudjuk fizetni és elgondolkodtat, hogy az elmúlt 30 év pénzügyi „szakemberei” mit csináltak.

VII A kormány olvashatja a Rákóczi lapot, mert jó sokhoz fordult, bár azok hülyeségét egy országnak kell elszenvedni, „Nostradamus”-ét csak a falunak.

Balázs Antal

GONDOLATOK

Túl a Tiszán...

A húszas éveim legelején jártam még akkoriban, mikor az alábbi történet megesett velem.

Néhány haverommal összefogtunk, hogy menjünk fel horgászni a dobai nagy kanyarba. Ragyogó helynek számított ez a megyében, hiszen a Tisza óriási erejű parti munkája olyan változatos medret alakított itt ki, hogy szinte mindenféle halat megtartott a környékben. Ennek ellenére, bizony hiába próbáltuk a szerencsénket, hajnal óta a világon semmit sem fogtunk. Kezdünk bosszankodni, mígnem a csípős reggel után, ahogy a nap följebb hágott, a mi kedvünk is megjött egy kis fürdőcskére. Hamar otthagytuk a pecabotokat és befelé a vízbe. Kellemesen meleg volt a víz, így hamar elfeledtük az eredménytelen horgászatot. Teljesen beleéltük magunkat a vízi életbe. Versenyt úsztunk, fejeseket ugráltunk és búvárkodtunk is. 20 éves kor tájékán merész ám a férfiember. Kezdtek egymást ugratni, hogy ússzunk át a túloldalra. Tudtuk, hogy ostobaság és hogy már jónéhányan odavesztek pontosan ezen a helyen. Nem számít. Majd úgy déltájban mégiscsak megindultunk mindhárman. Csendes volt a víz, sima,

mint a tükör. A falevelek sem mozdultak, ahogy „illik” strandidőben. A féltávnál Sanyi odaszólt nekünk, ő nem megy tovább, visszafordult. A közép után a víz valahogy kezdett megváltozni. „Húzó” lett, s szinte éreztük, láttuk magunk alatt a hatalmas víztömeget. Ekkor fordult vissza a másik barátom is és persze hívott engemet. De én nem álltam meg, egyedül úsztam tovább. A sodorvonalba kerültem, erősen hullámozott a víz és vitt magával lefelé az örvényekbe. Testemen éreztem a hideget, s lúdbőrözni kezdtem, s csak most jöttem rá, hogy milyen örülséget tettem.

A part már csak néhány méterre volt tőlem, de úgy vitt a sodrás, mint egy falevelet. Minden erőmet összeszedve mégis sikerült partot érnem.

Barátaim a másik partról integettek és kurjongattak, én pedig csak ültem a köveken és dideregtem.

Az idő gyorsan telt, én észre sem vettem, hogy meddig és mióta kókadoztam a kövek között.

A fürdőzők is lassan elmentek, a lenyugodni készülő nap is a fák mögé bújt már. A haverok meg csak unszoltak, sőt ordítottak, hogy gyere, mert itt hagyunk!- persze nem tették meg.

Végre felocsúdtam (mint később kiderült: több órás kábulatomból) és fölmértem a helyzetemet.

Vissza nincs út, csak a vízen keresztül. Csónak nincs a közelben sem. Életemben úgy nem féltem, mint akkor elindulni. Legalább 30 C° volt a napon, még több is, de én reszkettem.

Lassan a vízbe ereszkedtem, lehűtöttem a testemet és elrugaskodtam a parti köveken.

Ma sem tudom, honnan sikerült erőt merítenem, de olyan hihetetlen erővel és gyorsasággal átúsztam a Tiszát, amit sem előtte, sem utána meg sem közelítettem.

Soha többet nem próbáltam ilyen vakmerőséget, megtanultam örökre tisztelni a folyót.

Ulviczki György

Itt a nyár, itt a vakáció!

Kedves Szülők!

Tudom, hogy kicsit szabadjára vannak engedve a fiatalok, mert ez a módi!

De azért jó lenne, ha éjszakánként ellenőriznék egy-egy alkalommal, hogy hol és mit csinál az az iskolás korú gyermek. Fél éjszakát motort bögetve randalíroznak, versenyt rendeznek a falu főutcáján. Ha kint vannak, csatatér marad utánuk. Szemetesek felborítva, összetörve.

Padok összepakolva. Sörös üveg vagy doboz szétszórva. A rózsalugas rózsái leszaggatva. Sorolhatnám, hogy mi minden történik, de nem ez a dolgom. Csak egy kis figyelemfelkeltés. Vigyázzunk egymásra és gyermekeinkre! Azt gondolom, hogy egy nyugodt, szép környezetben kellemesebb és elviselhetőbb az élet.

Jobbágyiné

EZ IS, AZ IS

A csokoládé...

Ha kerek, ha gömbölyű vagy töltött esetleg, bármilyen azok számára akik szeretik az édességet, teljesen mindegy.

Sajnálatos módon a csokoládé nem sorolható az egészséges és ajánlott élelmiszerek közé. Igaz, a valódi kakaó tartalmaz értékes összetevőket, csak hogy az elterjedt csokimárkák és desszertek jelentős része rendkívül alacsony kakaótartalommal készül, az olcsóbb csokoládékban pedig nem is kakaót, hanem bevonómasszát találnak. Ha mégis úgy gondoljuk, hogy nem bírjuk ki édesség nélkül, mindenképpen a drágább, de jó minőségű, 85 %-os kakaótartalmú csokoládéból együnk egy-két kockát, hiszen így magunkhoz vehetjük a valódi kakaóban található értékes anyagokat is. Ha beérjük a silány minőségű termékekkel, nemcsak hasznos anyagokról mondunk le, hanem az egyik legrosszabb kombinációt- zsír és cukor- veszünk magunkhoz. Ugyanez igaz a látványpékségekben kapható süteményekre, az olajban sült és cukorral, csokival, lekvárral díszített fánkra, vajkrémes piskótatortákra is.

A csokoládé, mint élvezeti szer

Elfogyasztása után valóban kellemes, jó érzés árasztja el érzékszerveinket, mely a csokoládében található kémiai anyagoknak, valamint a hatására felszabaduló „boldogsághormonnak” köszönhető. Koffeintartalma miatt szívesen majszolják azok, akik teljesítményüket szeretnék fokozni, de néhány kutató szerint még a szexuális vágyat is fokozza.

Akkor korlátlanul fogyaszthatjuk?

Sajnos nem, mivel egy táblában, mely 10 dekás, 500 kcal energia található, így rendszeres fogyasztásával zsírpárnáinkat növelhetjük. Próbáljuk magunkat inkább arra szorítani, hogy hetente egyszer- kétszer fogyassunk belőle, lehetőség szerint étkezések után, és ne helyette!

Miért ízlik?

A csokoládé íze csaknem utánozhatatlan, hiszen kb. 300 vegyület összehatása.

Mi hat ránk?

A csokoládé 33, 8 °C-on kevéssel a test hőmérséklete alatt olvad meg a szájban, enyhén hűsít. Fő hatóanyaga a teobromin.

Egy kaliforniai kutatócsoport nemrégiben megállapította, hogy a csokoládé egy anandamid nevű lipidet is tartalmaz, és ez a lipid ugyanazokra az agyi receptorokra hat, mint a marihuána.

Tehát összegezve az egészséget, csak csínjával azzal a csokoládéval, mert bármilyen finom is az a kicsi, gömbölyű és kerek, töltött csokoládé, igen hamar rá lehet szokni és csak kárt okoz a szervezetünknek.

Az internetről ollózta és kiegészítette: Jobbágyiné

Ifjúsági fórum a Varsány Községi Házban

IFJÚSÁG-SPORT

Az Eb után

Balla János most már több mint 10 éve karatezik, és idén az Európa-bajnokságon második helyezést ért el. Ennek kapcsán beszélgettem vele a kezdetekről, az eredményeiről, és a jövőbeli terveiről.

- Először is szeretnék az egész szerkesztőség nevében gratulálni neked a legfrissebb eredményedhez! Kérlek, avass be minket a részletekbe!

- Április 20-án Litvániában, Vilniusban került megrendezésre az idei Európa-bajnokság. Egyeneságú kieséses rendszer volt, és a döntőben a másik magyar fiúval kerültem össze. Ez mindenkit váratlanul ért, hogy a korcsoportunkban (nehézsúlyú junior, 17-18 évesek) a döntőt a magyarok játsszák le. Májusban, a Diákolimpia döntőjében megisméltődött az eset, újra összekerültünk. Én mind a két alkalommal a második helyezést értem el. Egyébként jó viszonyban vagyunk, korábról már ismertük egymást.

- Mikor és hol kezdted el karatezni?

-1997. áprilisában kezdtem, így kapóra jött, a 10 éves évfordulót éppen Litvániában ünnepeltem. Kezdetek óta a Kyokushin Karate Klub martfűi csoportjához tartozom. A klub jó eredményeinek köszönhetően az országos összesítés során az elmúlt években első helyen, tavaly pedig és valószínűleg idén is a második helyen végeztünk, illetve végzünk.

- Hogyan épül fel egy évad, és hogyan határozzák meg a mindennapjaidat az edzések?

- Január-február mindig az alapozással telik el, ekkor kezdjük a nagyobb versenyekre a felkészülést. Márciusban,

áprilisban lezajlik a Diákolimpia, az Európa-bajnokság. Nyáron ismét felkészülési időszak van, edzőtáborok sorozata, az egyik a hagyományos pécsi nemzetközi edzőtábor. Október-november a magyar bajnokság időszaka, illetve egy-két nagyobb verseny van még Szlovákiában vagy Horvátországban. December már viszonylag nyugisabb.

Versenyszezonban heti hét edzésem van, minden nap egy, szombaton kettő, vasárnap pihenőnap. Nyáron ez 10-11 alaklomra növekszik, mivel reggeli edzések is vannak.

- Ennyi edzés mellett marad egyáltalán másra időd?

- Nincs túl sok szabad időm, de minden fontos dologra tudok időt szakítani. Ez igazából olyan, hogy nem teszi ezt nekem senki kötelezővé, hogy heti hét alkalommal edzésre járjak de ha elmegyek a válogató táborba, és ott azt mondják, hogy: „téged akarunk indítani az Eb-n, vállalod-e?”- akkor aztán meg kell tenni mindent, akkor nem érdekli őket, hogy mit csinálsz, akkor el kell menni minden táborba, ott kel lenni minden edzésen, meg kell csinálni mindent, amit kiírt az edző. Persze hogyha elvállaltad, onnantól kezdve ez egy nagy felelősség, és a cél a lehető legjobb felkészülés. Ráadásul a válogatótáborban nem csak az eredményeket nézik, hanem az ember hozzáállását is. Így jutottam odáig, hogy az Eb-re mehessek. Heti 3-4 edzéssel ezen a szinten nem lehet megélni.

- Mikor lettél teljesen elhivatott a sport iránt?

- Ez számomra egyértelmű volt, hogy ezzel fogok foglalkozni, de teljes hangsúlyt azóta fektetek rá, mióta gimnáziumba járok.

- Továbbiakban is ez lesz az elsődleges szempont? A tanulással hogyan állsz mindemellett?

- A tiszaföldvári Hajnóczy József Gimnázium és Humán Szakközépiskola 11.a osztályának a tanulója vagyok, ez a nyelvi osztály. A tanulmányi átlagom 4,7-4,8 körül van. Persze később is a sportot helyezem előtérbe, a Nemzetvédelmi Egyetem biztonságtechnikai szakára szeretnék bejutni, de az elsődleges szempont, hogy Budapestre kerüljek, mivel az edzőm pesti, és így az edzéslehetőség száz százalékosan biztosított lenne, gördülékenyebben menne minden.

- Melyek azok az eredmények, versenyek, amelyekre szívesen emlékszel?

- 2004 őszén az első ifi versenyem (a korcsoportok: gyerek 1-2, serdülő, ifi, junior, felnőtt) az, amelyikre már heti öt-hat edzéssel készültem, itt harmadik lettem. 2005-ben a magyar bajnokságon lettem harmadik, tavaly a Diákolimpián második lettem, ezzel az eredménnyel jutottam az akkor Budapesten megrendezett Eb-re, de itt még nem értem el helyezést. A legnagyobb és legújabb eredmény pedig az idei két második helyezést.

- Az eredményeidhez még egyszer szeretnék gratulálni, és kívánok további kitartást a jövőben is!

Hably Dóra

„Zene, zene mindenütt

Beszélgetés St. Martinnal ABC-rendben

Különleges élményben volt része annak, aki június 9-én eljött a Macimúzeumba, majd a katolikus templomba. Délután kiállítás nyílt St. Martin előadóművész fotóiból és játékmackóiból, ezt követte a hangversenyt. Az előadás után beszélgettünk vele – kicsit rendhagyó módon. Arra kértük, mondja el, mi jut az eszébe a következő szavakról, számokról...

M.V.: 1965

St.M.: Micsoda év: megszülettem! Budapesten születtem, Hódmezővásárhelyen laktam tizenéves koromig. 19 évesen újra Budapest, katonaság, utána Kiskunfélegyháza és megint Budapest.

M.V.: 1994

St.M.: Az első lemezem kiadási éve Magyarországon és Ázsiában. Hatalmas reklámkampány, főként a Malájoknál. Ott hamarabb lett aranylemez, mint itthon, de aztán behoztuk a lemaradást.

M.V.: Ázsia

St.M.: Belekóstoltunk hangulatába. Három ízben hívtak erre a kontinensre. Az egyik fellépésen hét szaxofonos muzsikált együtt: Candy Dulfer, Tom Scott, Warren Hill, Nelson Rangell, Eric Marienthal, Kenny G, valamint jómagam. Egy lemezt is kiadtunk Sax for Lovers címmel.

M.V.: Csellengők

St.M.: Az első olyan sikeres dal, amit a közönség a legtöbbet hallott. Több mint 60 ezer példányban kelt el a lemezem. A nagyérdemű ez alapján azonosított be, majd később jött a többi sláger.

Egy kis érdekesség, reklámkampány maláj módra: az ország területén akkor három városban játszottam, egy héten keresztül napi öt koncertet adtam, ami fellépésként nem volt több 10-15 percnél. Szóval végigszaladtuk az országot, és két hét múlva mindenki tudta, hogy ki vagyok. Nem csak azért, mert így nézek ki, hanem mert egy nap legalább egyszer lejátszották a rádiókban teljes egészében

a lemezemet. Készítettek az életemről egy 5 perces bemutatkozó kiadványt, azt elmondták angol, kínai és maláj nyelven, és ezt mindenhol adták.

M.V.: EMeRTon díj

St.M.: Az arany-, gyémánt-, és platina lemezek mellett a Magyar Rádió eMeRTon díja volt az egyik legnagyobb elismerés. Tavaly kaptam hangszeres szólista kategóriában.

M.V.: Fotózás

St.M.: Szeretem mind a mai napig. Kínában – most ez a legújabb élményem, azért is mondom – digitális géppel készítettem több mint ezer képet, hagyományos géppel pedig még ötszázat. Volt téma bőven. Olyan dolgokat láttam, ami örök élmény marad!

M.V.: Játékmackók

St.M.: Gyerekkoromban az első játékom egy mackóka volt, aransárga színű, rózsaszín mancsú, és az orrára fűzött cérna orrocška, két gombszemmel. Húztam, vontam, mintha autó lett volna, és ha leszakadt valamelye, a karja vagy a szeme, addig üvöltöttem, míg anyukám meg nem varrta. Ezt a mackót keresem már egy ideje. Tudom, hogy megvan valahol, de költözésnél elkerült ide-oda-amoda. Őt nem lehet helyettesíteni, de vannak más mackóim is - a nagy része itt, a Macimúzeumban. Nem furcsa, hogy az ember egy ilyen vérengző vadállattal játszik gyerekkorában? Meg ugye később is. Olyan szimpatikusnak tartjuk őket, vagy kedvesnek, nem is tudom. Persze ez biztos a rajzfilmeknek köszönhető. Mondjuk, ha egy jegesmedve mellett nőtem volna fel, vagy egy grizzly mellett, akkor lehet, hogy még jobb barátságban lennék. Akkor lehet, hogy nem egy kis mackóval az oldalamon, hanem a hátán ülnék és vágatnék valahol a vadonban velem.

M.V.: Kenny G.

St.M.: Kiváló muzsikos és nagyszerű ember. Örülök, hogy megismertem, és jó, hogy együtt játszottunk a maláj albumon, a többi szaxofonossal együtt.

M.V.: Latin-Amerika

St.M.: Nagyszerű zenék, pezsgő hangulat, rengeteg megtett kilométer szárazon és vízen. Gyönyörű helyeket jártunk be, és kiváló zenészekkel muzsikáltam. Közel egy évig például egy mexikói bandával.

M.V.: Névtelen Nulla

St.M.: Az első együttesek egyike itthon, ahol zenéltem, basszus gitáron és pánsípon játszottam. Aztán jött az Első Emelet és a Prognózis. Majd úgy döntöttem elég az útkeresésből, visszatértem saját muzsikámhoz, és azt játszottam zenekarommal.

M.V.: Rákóczifalva

St.M.: Rengeteg élmény! A mai napot talán nem is tudom összefoglalni, szavakba önteni. Délben a kedves Juliska néni (Mészáros Ernőné – a szerk.) csodálatos ebéddel fogadott bennünket, majd jött Mészáros József úr a gyönyörű lovas

„Zene, zene mindenütt

hintójával! Hát, az valami parádés volt. A kicsikó ott futott a kocsival, és én azt sem tudtam, hogy mellettük fussak, és simogassam őket, vagy üljek a hintón. De hát ebéd után voltunk, tele hassal, így az utóbbit választottam. A kiállítás megnyitójára értünk a Macimúzeumhoz, ahol korhű ruhába öltözött hölgyek és urak vártak agarakkal. Nagyon, nagyon szép és kedves látvány volt. Tapssal köszöntöttek, ahogy az egyik kutyával beszéltem. Teljesen levettek a lábamról ezzel a egészszel. Hihetetlen, amit itt kaptam Rákóczi falvától. És a koncertről még nem is beszéltem, ami fölötté az i-re a pontot minden értelemben. Remélem, én is tudtam valamit viszonzni ezekből az érzelmekből, és megtettem, amit az emberek gondoltak és vártak. Én biztos, hogy kaptam nagyon sokat: rengeteg tapsot, vissza-tapsot, állva tapsot, vissza tapsot, vastapsot..., és a szeretetüket. Köszönöm!!

M.V.: Sport

St.M.: Gyerekkorom óta kipróbáltam már mindenféle sportot, focit, atlétikát. De a futás az, ami meghatározta az életemet. Nyolc éven keresztül jártam versenyekre, elég sokat sikerült megnyerni. Néha kihagyom pár hétig, hónapig az életemből a futást, de mindig hiányzik. Azzal pótolom, hogy elmegyek focizni egy héten kétszer, háromszor, attól függően, hogy hozza az élet, de a futás az más. Fél 7-kor ébredek, és akkor futom végig - csak úgy egymagamban - a 4-5 kilométeres távot. De van, amikor úgy érzem, hogy elfárad a szervezetem, vagy ellustolok, vagy annyit dolgozom éjszaka, hogy nincs kedvem felkelni reggel. Amikor síelni voltunk pár éve, akkor is felkeltem fél 7-kor, lefutottam a magamét, s mire a többiek felébredtek, már bevittem a friss reggelit. Evés indultunk a hegyre, egész nap síeltünk. Ott 10 nap alatt fogytam 7 kilót. Egész nap sportoltam, naponta kétszer ettünk. Nem mondom, hogy elvette az eszemet a síelés, de nagyon előtérbe került, és utána sokáig első helyen volt. Afféle gyenge agymosás ez a sport...

M.V.: Szaxofon

St.M.: Adolf Sax. Micsoda ember, aki egy ilyen csodálatos hangszert ki tud találni! Egy szaxofon kerül a levegőoszlop útjába, s az ember egyszer csak megszólaltatja. Lehet vele énekelni, beszélni, elmondani a hangulataimat, elképzeléseimet...

M.V.: Utazás

St.M.: Az egyik legnagyobb, legcsodálatosabb dolog. Világot látni, a természet részévé válni, a szokásokat, a természet hangjait megismerni. És persze „Utazás”, mint lemez, és „Tovább utazás”, mint lemez. Meg „Utazás”, mint verseskötetek. Visszaköszön ez a téma sokszor.

M.V.: Vízilabda

St.M.: Szeretem, mint sportot nézni is, és az én szintemen játszani is. Az a megtiszteltetés ért, hogy Kemény Dénes felkért a férfi vízilabda-válogatott bevonuló zenéjének megírására. Videóklip-et is készítettünk belőle, a www.xlsport.hu oldalon meg is lehet nézni. De engem is lehet ott látni sportolás közben, ahogy küszködök a kutyákkal, meg a

biciklivel, meg ahogy ismerkedek éppen a bokszkesztyűvel, no meg a motorozás.

M.V.: Zenésválogatott

St.M.: Igen. Hát, ott az az ember megy a focipályára, aki éppen ráér. Én nem voltam egy ideje, ugyanis szétrúgták a bokámat. Nagypályán játszottunk, az első 20 percben éppen gólt készültem rúgni, amikor „gyengén” hátulról szereltek. Három szalag szakadt el a bokámban. Bevittek az öltözőbe, a doktornő odament a jégkrém árus hölgyhöz és mondta, hogy vakarjon egy kis jeget a jégláda oldaláról, mert kellene a lábamra. Hát, azóta nem volt nagyon kedvem velük focizni.

M.V.: Zene

St.M.: Zene, zene, zene. Zene mindenütt. Az a szép, mikor mindenütt ott a zene, és az is szép, amikor csak kettesben vagyok vele. Gyerekkoromtól kezdve hol az egekig repített, hol megszabadított borzalmas, szomorú gondolatoktól. Amikor színpadra kerülök, szinte megszűnik a külvilág. A zavaró tényezőket a lehető legmesszebb próbálom tolni ilyenkor, persze tudat alatt. A zene egy külön belső, és külön külső világ is. Tulajdonképpen ez szokott egyesülni a koncertjeimen. Ezt a világot próbálom bemutatni a közönségnek úgy, hogy beavatom őket a zeném által a lelkembe. Közelebb megyek egy kicsit hozzájuk, szaxofonozok valakinek személyre szólóan, improvizálok. A szemébe nézek és azt a kis dallamot, kis ívet csak neki játszom, és lehet, hogy abból ért valamit. Jó az, amikor muzsikálok, és megérintek másokat is vele, megérintem az emberek lelkét. Jó az, amikor eljuttatok hozzájuk valamit: jókedvet, netán szomorúságot, emlékeket, vagy éppen egy csipetnyi részt abból az életből, amit én élek.

Mondi

FELHÍVÁS

A Rákóczi-szőnyeg megmentőkre vár

Ott, ahol a népdalbeli legény zabot arat a lovának, és szeretőt keres magának, ahol a hegy lábánál kibuggyan a forrás, hogy köveket görgetve szélesen hömpölyögve Sebes-Körös néven kilépjen az Alföldre, szóval ott a kalotaszegi lankák aljában van egy kicsinyke falu: Körösfő. Népviselete, gazda néphagyománya és botanikai különlegessége, a Riszeg-virág, messze földön ismert. Van azonban ennek a településnek egy olyan kincse, amit egy-két múltat fürkésző embert leszámítva, nem ismer senki. A Református Egyházközség parókiáján őriznek egy kézi csomózású perzsaszőnyeget. Olyanféle keleti darabot, amelyen török nagyvezírek, szultánfik és pompát kedvelő uralkodók imádkoztak a XVI-XVII. században. Mintázatát illetően az úgynevezett „egyablakos” típusba tartozik. Valamikor a XVIII. században került az eklézsia birtokába, s azóta tiszteletesek és kurátorok örökítik az utódokra a szent parancsot: megőriztessék minden időben.

Mondhatnánk mindez érdekes színfolt a múltból. Körösfőn szőnyeget őriznek, máshol Bibliát. Itt bronzkori temetkezési urnát, ott hajdúsági kisbundát, gazdag hímmel rakottat, gyönyörűt. Csakhogy ez a szőnyeg a Rákóczi családhoz kötődik. Nevezetesen II. Rákóczi Györgyhöz, az erdélyi fejedelemhez. Akinek Köpröly Mehmed török nagyvezír 1658-ban a megrendszabályozása céljából oszmád hadakat és tatár irreguláris hadakat zúdított Erdélyre. Nehéz és sötét korszak vette ezzel kezdetét. Az 1658 júniusában megindított támadás fölégette a Barcaságot, Háromszéket, Fogarasföldet és a valamire való nagy városokat.

Dúlt a harc, folyt a vér. Fejedelmek és ellenfejedelmek tépték egymást. Mindez azért, mert a Porta nem tudta

megbocsájtani vazallusának, II. Rákóczi Györgynek, hogy lengyel nagyhatalmi álmokat dédelgetett egy önálló, független Erdély érdekében.

II. Rákóczi György, Rhédey Ferenc és Barcsay Ákos járták az ördögtáncot a fejedelmi trón körül, s a török közben rabolt és sarcolt. És amikor már úgy tűnt, hogy Rákóczi megszabadul az árnyékfejedelmektől, 1659-ben Barcsayt megsegítendő elindult Szejdi Ahmed budai pasa is Erdély felé.

Szejdi Ahmed és Rákóczi között a döntő csatára 1660. május 22-én került sor Szászfenes határában. Az ütközetben Rákóczi vereséget szenvedett, s maga is súlyosan megsebesült. Négy sebet is kapott. Kettőt a fején, kettőt a testén. Szolgái csak nehezen tudták kimenekíteni a nagy vagdalkozás színhelyéről, és lóhalálban indultak vele Várad felé. Ütközben persze többször is át kellett kötni Rákóczi György testét, és sebeit kimosni. Ezért álltak meg Körösfőn is. Könnyíteni a fejedelem kínján. S amikor tovább indultak II. Rákóczi György a fent említett szőnyeget hagyta a körösfőieknek. A szőnyeg azóta is a kalotaszegi falucskában van. Történelmi viharok jöttek, hatalmak omlottak össze, de a szőnyeg átvészelt mindent. Mára viszont megviselt állapotba került, a csomók meglazultak, a szálak elavasodtak, itt-ott lyukak keletkeztek rajta. Egy szóval: megmentésre vár. Szakavatott kezekre, hozzáértő tenniakarásra. Rákóczi-falva talán segíteni tudna, hogy névadója nagyapjának eme becses tárgyi emléke ne pusztuljon el a múltó idővel.

Czirmayné Kocsis Róza

KIBÚCSÚZÓ ISTENTISZTELET

Bocs D'Art galéria

Bajnokok közt

Macimúzeum 2007. június 8.

Már a 17. új kiállítás nyílt meg a Macimúzeumban ezen a napon. Híntón érkezett a múzeum elé, - ahol igen népes társaság fogadta - Szt. Martin zeneművész ur, kinek a relikviájából nyílt kiállítás, az életútja során gyűjtött ajándékok, saját fotó és könyv gyűjteményéből egy egész termet megtöltő érdekességek. Az ünnepi köszöntő az udvarom volt, hogy a hőség elviselhető legyen, de szerintem azért is, mert egyszerre nem fért volna be mindenki a terembe. A megnyitón Milosits Dani és társa verseket mondott. Korhű ruhákba voltak öltözve az asszonyok, lányok, férfiak, még

a két versmondó is. Magyar agár kutyákkal sétáltak be a múzeum udvarába. Előtte a parkban csalogatóként töltötték az időt. Este 19-kor koncerten vehettünk részt, melynek a katolikus templom adott helyet. Felejthetetlen 2 órát tölthetünk el Szt. Martin társaságában. A zene szívhez szóló volt és szerintem mindenkit magával ragadott. Az egész délután és este egy darabig biztos emlékezetében marad azon az emberek számára, akik ott lehettek.

Köszönet a szervezőknek, segítőknek, nagy élmény volt.

Jobbágné

Kiadja: Falugondnokság Kft. Felelős kiadó: Nagy József

Felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Hably Dóra, Jobbágné Incze Erzsébet, Kátóna Gizella, Mondy Viktor, Dr. Túrócziné Páldi Erzsébet, Ulvizki György

Önkormányzati híreket sajtó alá rendezte: Szucsik Hajnalka

Civilszervezetek, intézmények híreit sajtó alá rendezte: Császiné Csáti Réka

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető a kézbesítőknél és a Posta Hivatalban.

Rákóczifalva, 2007. június 29.

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon.

www.rakoczifalva.hu

SZENT FLÓRIÁN SEREGE

RÁKÓCZIFALVAI
TŰZOLTÓ-EGYESÜLET
RESTAURÁLTA
FECSKENDŐ-KOCSI

ST. MARTIN

Égi vár

